

ความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่ง
ในภาคตะวันออกเฉียง

อาภาพรรณ ดิยะวงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สิงหาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

ENGLISH ABILITY BASED ON PRE-TESTS AMONG 1ST YEAR STUDENT STUDYING IN
A PUBLIC UNIVERSITY IN THE EASTERN REGION OF THAILAND

APAPAN TIYAWONG

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FUFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE MASTER DEGREE OF ART
ENGLISH FOR COMMUNICATION
FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES
BURAPHA UNIVERSITY
AUGUST 2018
COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

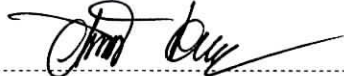
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ อาภาพรรณ ดิยะวงศ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร. สุชาดา รัตนวานิชย์พันธ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร. ณัฐภัทร พัฒนา)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(ดร. วไลพร ฉายา)

..... กรรมการ
(ดร. สุชาดา รัตนวานิชย์พันธ์)

..... กรรมการ
(ดร. ณัฐภัทร พัฒนา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชมพูนุช ปัญญาไพโรจน์)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นุชรอด นุชเกิด)

วันที่ 10 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.สุชาดา รัตนวณิชช์พันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้องตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมาจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร. วไลพร ฉายา อาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ ดร. ณัฐภัทร พัฒนา อาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาลย์บูรพา ที่กรุณาให้ความรู้ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขและวิจารณ์ผลงานทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านอันได้แก่ Ms. Jenna Berendia และ ดร. สุตราภรณ์ ตันตนิรนาถ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาลย์บูรพา ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบรวมทั้งให้คำแนะนำและปรับแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยให้มีคุณภาพ

นอกจากนี้ต้องขอบพระคุณคณาบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตรและคณาบดีคณะเทคโนโลยีสังคม ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ทำให้งานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

อาภาพรรณ ติยะวงศ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
คำถามในงานวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ทฤษฎีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	7
แนวคิดเรื่องของการวัดและการประเมินแบบทดสอบความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน.....	11
แนวทางการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ.....	13
รูปแบบการทดสอบทางภาษาอังกฤษ.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	21
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	21
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	22
การสร้างและการหาคุนภาพเครื่องมือ.....	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
ตอนที่ 1 ผลคำร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ ทักษะก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยภาพรวมจำแนกตามทักษะเทียบกับเกณฑ์การวัดผลได้รับการรับรองจาก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พ.ศ. 2559.....	36
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามคณะ	41
ตอนที่ 3 ผลการทดสอบทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนก่อนเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามรายทักษะย่อยและคณะ.....	43
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	48
สรุปผลการวิจัย.....	48
อภิปรายผล.....	49
ข้อเสนอแนะ.....	51
บรรณานุกรม.....	53
ภาคผนวก.....	60
ภาคผนวก ก.....	61
ภาคผนวก ข.....	66
ภาคผนวก ค.....	68
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	85

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	แบบทดสอบด้านการฟัง..... 24
2	จำนวนข้อสอบและทักษะที่ใช้วัดของแบบทดสอบด้านการฟัง..... 25
3	แบบทดสอบด้านการพูด..... 25
4	จุดประสงค์ หัวข้อ และจำนวนข้อของแบบทดสอบด้านการพูด..... 26
5	หัวข้อ ทักษะที่ทดสอบ และจำนวนข้อคำถามของแบบทดสอบด้านการอ่าน..... 27
6	จุดประสงค์และจำนวนข้อของแบบทดสอบด้านการเขียน..... 28
7	คำร้อยละ คำเฉลย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียน ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1..... 37
8	คำร้อยละ คำเฉลย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียน ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แะตามรายทักษะ... 38
9	คำร้อยละ คำเฉลย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียน ด้านการฟัง ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แยกตามรายทักษะย่อย 39
10	คำร้อยละ คำเฉลย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียน ด้านการพูด ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แยกตามรายทักษะย่อย..... 40
11	คำร้อยละ คำเฉลย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียน ด้านการอ่าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แยกตามรายทักษะย่อย..... 41
12	คำร้อยละ คำเฉลย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียน ด้านการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แยกตามรายทักษะย่อย..... 42
13	คำร้อยละ คำเฉลย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียน ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามคณะ..... 43
14	ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามคณะ..... 43
15	คำร้อยละของคะแนนทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามทักษะย่อยของทักษะการฟัง และคณะ..... 44
16	คำร้อยละของคะแนนทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามทักษะย่อยของทักษะการพูด และคณะ..... 45

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17 คำร้อยละของคะแนนทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามทักษะย่อยของทักษะการอ่าน และคณะ.....	46
18 คำร้อยละของคะแนนทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามทักษะย่อยของทักษะการเขียน และคณะ.....	47
19 คำร้อยละของคะแนนทักษะก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามคณะและ ความสามารถในการจำแนกชนิดของประโยค.....	48
20 ค่าความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์ (IOC).....	67
21 คะแนนนักศึกษา กลุ่มนาร่อง คะแนนเต็ม 157 (ทักษะการฟัง 30 คะแนน ทักษะ การพูด 30 คะแนน ทักษะการอ่าน 40 คะแนน และทักษะการเขียน 57 คะแนน).....	69
22 คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้านการฟัง 30 ข้อ ของนักศึกษากลุ่มนาร่อง จำนวน 30 คน.....	70
23 คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้านการพูด 30 ข้อ ของนักศึกษากลุ่มนาร่อง จำนวน 30 คน.....	70
24 คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้านการอ่าน 40 ข้อ ของนักศึกษากลุ่มนาร่อง จำนวน 30 คน.....	71
25 คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้านการเขียน 57 ข้อ ของนักศึกษากลุ่มนาร่อง จำนวน 30 คน.....	72
26 วิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้านการฟัง กลุ่มนักศึกษานาร่อง จำนวน 30 คน ข้อสอบจำนวน 30 ข้อ.....	73
27 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อสอบทั้งหมดด้านการฟัง ของกลุ่มนาร่อง.....	74
28 วิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้านการพูด กลุ่มนักศึกษานาร่อง จำนวน 30 คน ข้อสอบจำนวน 30 ข้อ	75
29 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อสอบทั้งหมดด้านการพูด ของกลุ่มนาร่อง.....	80
30 วิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้านการอ่าน กลุ่มนักศึกษานาร่อง จำนวน 30 คน ข้อสอบจำนวน 40 ข้อ.....	80

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
31	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อสอบทั้งหมดด้านการอ่าน ของกลุ่มนักร้อง.....	78
32	วิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้านการเขียน กลุ่มนักเรียนนักร้อง จำนวน 30 คน ข้อสอบจำนวน 57 ข้อ.....	80
33	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อสอบทั้งหมดด้านการเขียน ของกลุ่มนักร้อง.....	82

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	แบบทดสอบด้านการฟัง..... 24
2	จำนวนข้อสอบและทักษะที่ใช้วัดของแบบทดสอบด้านการฟัง..... 25
3	แบบทดสอบด้านการพูด..... 25
4	จุดประสงค์ หัวข้อ และจำนวนข้อของแบบทดสอบด้านการพูด..... 26
5	หัวข้อ ทักษะที่ทดสอบ และจำนวนข้อคำถามของแบบทดสอบด้านการอ่าน..... 27
6	จุดประสงค์และจำนวนข้อของแบบทดสอบด้านการเขียน..... 28
7	คำร้อยละ คำเฉลย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียน ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1..... 37
8	คำร้อยละ คำเฉลย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียน ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แะตามรายทักษะ... 38
9	คำร้อยละ คำเฉลย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียน ด้านการฟัง ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แยกตามรายทักษะย่อย 39
10	คำร้อยละ คำเฉลย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียน ด้านการพูด ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แยกตามรายทักษะย่อย..... 40
11	คำร้อยละ คำเฉลย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียน ด้านการอ่าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แยกตามรายทักษะย่อย..... 41
12	คำร้อยละ คำเฉลย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียน ด้านการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แยกตามรายทักษะย่อย..... 42
13	คำร้อยละ คำเฉลย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียน ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามคณะ..... 43
14	ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามคณะ..... 43
15	คำร้อยละของคะแนนทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามทักษะย่อยของทักษะการฟัง และคณะ..... 44
16	คำร้อยละของคะแนนทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามทักษะย่อยของทักษะการพูด และคณะ..... 45

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17 คำร้อยละของคะแนนทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามทักษะย่อยของทักษะการอ่าน และคณะ.....	46
18 คำร้อยละของคะแนนทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามทักษะย่อยของทักษะการเขียน และคณะ.....	47
19 คำร้อยละของคะแนนทักษะก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามคณะและ ความสามารถในการจำแนกชนิดของประโยค.....	48
20 ค่าความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์ (IOC).....	67
21 คะแนนนักศึกษา กลุ่มนาร่อง คะแนนเต็ม 157 (ทักษะการฟัง 30 คะแนน ทักษะ การพูด 30 คะแนน ทักษะการอ่าน 40 คะแนน และทักษะการเขียน 57 คะแนน).....	69
22 คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้านการฟัง 30 ข้อ ของนักศึกษากลุ่มนาร่อง จำนวน 30 คน.....	70
23 คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้านการพูด 30 ข้อ ของนักศึกษากลุ่มนาร่อง จำนวน 30 คน.....	70
24 คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้านการอ่าน 40 ข้อ ของนักศึกษากลุ่มนาร่อง จำนวน 30 คน.....	71
25 คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้านการเขียน 57 ข้อ ของนักศึกษากลุ่มนาร่อง จำนวน 30 คน.....	72
26 วิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้านการฟัง กลุ่มนักศึกษานาร่อง จำนวน 30 คน ข้อสอบจำนวน 30 ข้อ.....	73
27 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อสอบทั้งหมดด้านการฟัง ของกลุ่มนาร่อง.....	74
28 วิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้านการพูด กลุ่มนักศึกษานาร่อง จำนวน 30 คน ข้อสอบจำนวน 30 ข้อ	75
29 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อสอบทั้งหมดด้านการพูด ของกลุ่มนาร่อง.....	80
30 วิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้านการอ่าน กลุ่มนักศึกษานาร่อง จำนวน 30 คน ข้อสอบจำนวน 40 ข้อ.....	80

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
31	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อสอบทั้งหมดด้านการอ่าน ของกลุ่มนักร้อง.....	78
32	วิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้านการเขียน กลุ่มนักเรียนนักร้อง จำนวน 30 คน ข้อสอบจำนวน 57 ข้อ.....	80
33	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อสอบทั้งหมดด้านการเขียน ของกลุ่มนักร้อง.....	82

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษได้มีการนำมาใช้ในการสื่อสารเป็นเวลาหลายศตวรรษมาแล้ว ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่ภาษาที่ใช้มากที่สุดในโลกแต่ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางทางการพาณิชย์ และนั่นหมายความว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้มากที่สุดในด้านธุรกิจ ส่วนงานของรัฐบาลรัฐบาลและประเภทของการทำธุรกรรมอย่างเป็นทางการในระดับสากลภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาธุรกิจที่ก่อให้เกิดการไหลเวียนของเงินตราและการค้าขายข้ามพรมแดนดังนั้นในหลากหลายอาชีพ จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร Robson (2013) ผู้อำนวยการฝ่ายภาษาอังกฤษและการสอบขององค์การนานาชาติเพื่อการส่งเสริมการศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรมแห่งราชอาณาจักร ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษว่าในอนาคตอันใกล้นี้เชื่อว่าบริษัทข้ามชาติหลายแห่ง เช่น Heineken, Samsung และ Renault จะมีพนักงานที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเกินครึ่งหนึ่งของจำนวนพนักงานทั้งหมด โดยผู้ว่าจ้างเห็นว่าการมีทักษะทางภาษาอังกฤษที่ดีจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน จึงเป็นสาเหตุให้ผู้ว่าจ้างได้ตัดผู้สมัครที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำหรือไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดออก เพราะผู้ว่าจ้างได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของความสามารถทางการสื่อสารเป็นอย่างมาก เนื่องจากการขาดทักษะในการสื่อสารที่ดีก่อให้เกิดอุปสรรคที่จะนำไปสู่ความผิดพลาดและความสับสนในความหมาย ซึ่งอาจมีผลกระทบในเชิงลบเป็นอย่างมากสำหรับบริษัทหรือธุรกิจที่ตั้งขึ้น ดังนั้นความสามารถทางภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อโอกาสในการได้รับเลือกเข้าสู่โลกของการทำงานและอาชีพ

ภาษาอังกฤษของคนไทยในปัจจุบันยังจัดว่าอยู่ในระดับต่ำ โดยมีการจัดอันดับทักษะทางภาษาอังกฤษจากสำนักงานจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของ Education First (2560) ซึ่งได้รายงานดัชนีที่ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทย ประจำปี 2560 โดยจัดอันดับความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษจาก 80 ประเทศทั่วโลกพบว่า ประเทศไทยมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำมาก โดยได้คะแนนเพียง 49.78 จาก 100 คะแนน อยู่อันดับที่ 53 จาก 80 ประเทศที่เข้าร่วมการสำรวจ และ อยู่อันดับที่ 15 ในเอเชีย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีร์ ระวัง (2558) ที่ศึกษากระบวนการสื่อสารภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับคนไทยตามทฤษฎีการสื่อสารพบว่า มีคนไทย 95 ใน 100 ไม่สามารถสร้างประโยคภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีความหมายตรง

กับข้อมูลภาษาไทยที่ต้องการ และไม่มีความสามารถในการสร้างโครงสร้างประโยคที่ถูกต้องตาม
เกณฑ์ของภาษาอังกฤษได้ก่อนพบกับชาวต่างชาติ

จากปัญหาด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยที่อยู่ในระดับต่ำดังกล่าว
กระทรวงศึกษาธิการผู้ซึ่งมีส่วนรับผิดชอบโดยตรงในด้านการศึกษาของประเทศไทยได้มี
ความพยายามปรับปรุงแก้ไขปัญหานี้โดยใช้วิธีที่หลากหลายโดยเฉพาะการปรับปรุงหลักสูตร
ภาษาอังกฤษในส่วนของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบคือ สำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้ดำเนินการจัดทำกรอบแผนอุดมศึกษาในระยะยาว 15 ปี
โดยในปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ใช้แผนการจัดการเรียนการสอนฉบับที่ 2
(พ.ศ. 2551-2565) โดยมีวัตถุประสงค์ในการสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพโดยคำนึงถึงการมีงานทำและ
ความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต (สำนักงานการอุดมศึกษา, 2551)

การปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียนนั้นผู้สอน
ควรมีการทดสอบระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนเรียนเพื่อประเมินและ
ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรดังที่ Wagner (2015) กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินความรู้ก่อนเรียน
(Pre-assessment) ว่าการประเมินผลล่วงหน้าช่วยให้ผู้สอนสามารถพิจารณาถึงทักษะที่เป็น
จุดบกพร่องของผู้เรียนผู้สอนสามารถปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมสำหรับผู้เรียนแต่ละคน
เช่นหากผู้เรียนมีความเข้าใจในหัวข้อนั้น ๆ อยู่แล้ว ผู้สอนสามารถตัดหัวข้อนั้น ๆ ได้หรือหาก
ผู้เรียนไม่มีความเข้าใจในหัวข้อใด ผู้สอนสามารถเพิ่มเติมเข้าไปในบทเรียนได้ซึ่งจะเป็นการวัด
ความรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริงและสามารถนำข้อมูลการประเมินล่วงหน้านั้นไปเปรียบเทียบกับ
การประเมินผลหลังเรียนเพื่อพัฒนาการของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนสามารถกำหนดเป้าหมาย
ของการศึกษาหลังจากที่ได้รู้ผลการประเมินอีกด้วยสอดคล้องกับ Brown (1970) และ ศิริเดช สุชีวะ
(2550) ซึ่งได้กล่าวถึง แบบทดสอบก่อนเรียนว่า เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับค้นหาความสามารถ
ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ที่สามารถชี้ให้เห็นถึงจุดดีและจุดด้อยของผู้เรียนในแต่ละ
ส่วนย่อย ๆ ของแบบทดสอบ ทำให้ผู้สอนสามารถนำผลการประเมินมาพัฒนาบทเรียนเพื่อให้
เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้อย่างตรงจุดอีกทั้งยังไม่การปรากฏการทำวิจัยเกี่ยวกับการ
การทดสอบก่อนเรียนอย่างจริงจัง แม้ในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ที่ได้รับการรับรอง
จาก สกอ. พบว่า ไม่มีการกล่าวถึงการทดสอบก่อนเรียน แต่มุ่งเน้นไปที่ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา
(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2560) ด้วยเหตุนี้ทำให้การทดสอบก่อนเรียนเป็นสิ่งที่
ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควร เพราะไม่ได้จัดอยู่ในเกณฑ์ของการประเมินผล
การเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ดังที่กล่าวข้างต้น

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะพัฒนาแบบทดสอบประเมินความรู้ทางภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อประเมินความรู้ความสามารถของนักศึกษาก่อนที่จะทำการสอนเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการเรียน ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยในงานวิจัยจะทำการทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เนื่องจากเป็นนักศึกษาที่มาจากต่างสายการเรียน ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ทำให้มีความแตกต่างทางด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ผลจากการประเมินจะทำให้นักศึกษาทราบว่าตนเองมีความรู้ความสามารถ เคน- ค้อย เพียงใดมีความสามารถอยู่ในระดับไหน และควรปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในด้านใด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนและเข้าใจบทเรียนแก่นักศึกษา โดยข้อมูลจากการทดสอบก่อนเรียนนี้ เป็นประโยชน์แก่ผู้สอนในด้านการเตรียมการเรียนการสอน และรู้ถึงความสามารถพื้นฐานของนักศึกษาในแต่ละคนได้ดียิ่งขึ้น อันจะเป็นแนวทางในการวางแผนการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ และการปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาให้เหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. ศึกษาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษก่อนเรียนในทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และเขียนของนักศึกษาปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่ง
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนเรียนในทักษะการฟัง-พูด อ่าน เขียน โดยจำแนกตามคณะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง

คำถามในงานวิจัย

1. ความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐ อยู่ในระดับใด เมื่อจำแนกตามรายทักษะ
2. ความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนเรียนในทักษะการฟัง-พูด อ่าน เขียน โดยจำแนกตามคณะของนักศึกษา มีความแตกต่างกันหรือไม่

ขอบเขตของการวิจัย

1. แบบทดสอบความสามารถก่อนเรียนประกอบด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยในแต่ละทักษะจะประกอบด้วยทักษะย่อยโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ทักษะการฟังเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง ประกอบด้วยทักษะการระบุการจับใจความ (Identifying main idea) ทักษะการระบุรายละเอียดสนับสนุน (Identifying Supporting details) ทักษะการคาดคะเน (Prediction) และทักษะการอนุมานความ (Inference)

1.2 ทักษะการพูด เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดผ่านการจำลองสถานการณ์การพูดระหว่างผู้พูด โดยมีจุดประสงค์ของการใช้ภาษาของ Van Ek เป็นเกณฑ์ในการประเมิน ประกอบด้วย ความสามารถในการสอบถามและการบอกเส้นทาง ความสามารถในการสัมภาษณ์งาน ความสามารถในการบอกกิจกรรมยามว่าง ความสามารถในการกล่าวคำขอโทษ ความสามารถในการสั่งอาหาร ความสามารถในการทักทาย

1.3 ทักษะการอ่าน เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ประกอบด้วยทักษะการระบุการจับใจความ ทักษะการระบุรายละเอียดสนับสนุน ทักษะการคาดคะเน (Prediction) ทักษะการอนุมานความ (Inference) ทักษะการอ้างอิงสรรพนาม

1.4 ทักษะการเขียน เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน ประกอบด้วยความรู้ทางด้านไวยากรณ์ดังนี้ การเข้าใจโครงสร้างพื้นฐานของประโยคในภาษาอังกฤษ การใช้คำนำหน้าคำนามได้ การระบุ แยกแยะ ชนิดของคำที่สำคัญต่าง ๆ ได้ การใช้การเปรียบเทียบ คำคุณศัพท์ ขึ้น กว่า และขึ้นสูงสุดได้อย่างถูกต้อง

2. นักศึกษาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากคณะ เทคโนโลยีสังคม และ เทคโนโลยีอุตสาหกรรมการเกษตร ที่มาจากพื้นฐานทางการศึกษาที่แตกต่างกัน ได้แก่ สายสามัญ และสายอาชีพ

3. งานวิจัยนี้ไม่ได้ศึกษาถึงตัวแปรด้านเพศ ด้านความรู้พื้นฐานและด้านภูมิหลังทางเศรษฐกิจของนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดความสามารถก่อนเรียนทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง ก่อนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งประโยชน์ของผลจากการศึกษาในงานวิจัยมีดังนี้

1. เพื่อให้ให้นักศึกษาทราบถึงความรู้ความสามารถเด่น-ด้อย ของตนเอง และเตรียมพร้อมในการปรับปรุงแก้ไขในข้อบกพร่องของตน เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและเข้าใจบทเรียนมากขึ้น

2. เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่ผู้สอนในการเตรียมการเรียนการสอน และรู้ถึงความสามารถของนักศึกษาในแต่ละคน ได้ดียิ่งขึ้นและยังเป็นข้อมูลพื้นฐานให้ผู้สอนสามารถจัดกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน หรืออยู่ในระดับเดียวกันให้อยู่กลุ่มเดียวกันได้

3. เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ และการปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาให้เหมาะสมกับผู้เรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบทดสอบก่อนเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถของนักศึกษาก่อนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างเอง เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวม 80 ข้อ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีพื้นฐานทางด้านสายอาชีพ และสายสามัญ ซึ่งมีความต่างของพื้นฐานทางด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับที่แตกต่างกันและไม่เคยลงทะเบียนเรียนในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ความสามารถทางการฟัง หมายถึง ความสามารถทางการระบุใจความสำคัญ (Identifying main idea) การระบุรายละเอียดสนับสนุน (Identifying supporting detail) การคาดคะเน (Prediction) และการอนุมานความ (Inference)

ความสามารถทางการพูด หมายถึง ความสามารถทางการใช้ภาษาทางการสื่อสาร ได้แก่ การสอบถามและการบอกเส้นทาง การสัมภาษณ์งานกิจกรรมยามว่าง การขอโทษ การสั่งอาหาร และการทักทาย

ความสามารถทางการอ่าน หมายถึง ความสามารถทางการระบุใจความสำคัญ (Identifying main idea) การระบุรายละเอียดสนับสนุน (Identifying supporting detail) การคาดคะเน (Prediction) และการอนุมานความ (Inference)

ความสามารถด้านการเขียน หมายถึง ความสามารถทางการระบุโครงสร้างพื้นฐานของประโยคในภาษาอังกฤษ ความสามารถในการใช้คำนำหน้าคำนามความสามารถในการระบุแยกแยะ ชนิดของคำที่สำคัญต่าง ๆ ความสามารถในการใช้ การเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ขั้นกว่า และขั้นสุด

เกณฑ์ความสามารถด้านภาษาอังกฤษก่อนเรียน หมายถึง เกณฑ์การประเมินตามข้อบังคับของทางมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พ.ศ. 2559 ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2559 ให้คณะและ

วิทยาเขตที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย จัดการวัดผลประเมินการศึกษาทางภาษาอังกฤษ ซึ่งกำหนดเป็นระดับคะแนนต่าง ๆ โดยมีค่าคะแนนดังต่อไปนี้

คะแนนร้อยละ 80-100	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในระดับดีเยี่ยม
คะแนนร้อยละ 75-79	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาก
คะแนนร้อยละ 70-74	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในระดับดี
คะแนนร้อยละ 65-69	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในระดับดีพอใช้
คะแนนร้อยละ 60-64	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในระดับพอใช้
คะแนนร้อยละ 55-59	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในระดับอ่อน
คะแนนร้อยละ 50-54	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในระดับอ่อนมาก
คะแนนร้อยละ 0-49	หมายถึง	ผลการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานตามหัวข้อ ดังนี้

1. ทฤษฎีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
2. แนวคิดเรื่องของการวัดการประเมินแบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน
4. แนวทางการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ
5. รูปแบบการทดสอบทางภาษาอังกฤษ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ทฤษฎีความสามารถด้านการสื่อสารมีการพัฒนามาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เริ่มจากในยุคของ Chomsky (1965) ศึกษาเรื่องของ Communicative competence โดยเน้นศึกษาถึงความแตกต่างพื้นฐานระหว่างความสามารถ (ความรู้เกี่ยวกับภาษาของผู้พูดและผู้ฟัง) และประสิทธิภาพ (การใช้ภาษาในสถานการณ์จริง) ซึ่งแตกต่างจากยุคถัดมาของ Hymes (1972) ที่เกิดทฤษฎีธรรมชาติของภาษา (Natural communication) ที่เน้นไปในด้านความสำเร็จของการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารมากกว่าความสามารถด้านภาษาศาสตร์ที่ผู้รับสารสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้ส่งสารสื่อความต่อจากนั้นจะเข้าสู่ยุคของ Allen and Brown (1976) ความสัมพันธ์ที่ชัดเจนระหว่างความสามารถทางภาษาและประสิทธิภาพใช้ภาษาในสังคม Wiemann (1977) ได้เสนอทฤษฎีความสำเร็จของการสื่อสารที่ผู้ใช้ภาษาสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม Larson (1978) บรรยายถึงทฤษฎีของบริบทและความเหมาะสมซึ่งแสดงถึงความรู้ความสามารถในพฤติกรรม การสื่อสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนดของแต่ละบุคคล และล่าสุดในยุคของ Bachman (1997) ได้เสนอทฤษฎีความสามารถในการสื่อสารทางภาษา (Communicative language ability) ซึ่งหมายถึง ความรู้หรือความสามารถในการใช้ภาษาให้เหมาะสมตามบริบทได้แก่ ภาษา ความสามารถเชิงกลยุทธ์และกลไกทางจิตวิทยา ทฤษฎีความสามารถในการสื่อสารทางภาษา ประกอบด้วย

1. ความสามารถในการจัดระเบียบทางภาษา(Organizational competence) หมายถึง ความสามารถในการควบคุม ความเข้าใจและการสั่งการในการใช้โครงสร้างของภาษา ได้แก่

ความสามารถในการควบคุมทางไวยากรณ์คือ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์หน่วยคำ วากยสัมพันธ์ และ สัทศาสตร์

2. ความสามารถในทางปฏิบัติ (Pragmatic competence) หมายถึง ความสามารถในการ สร้างคำพูดที่เหมาะสมในบริบทที่กำหนด ซึ่งเชื่อว่ามีสองแบบ ข้อแรกการมีความสามารถและ ความรู้ในการใช้ภาษาในหลากหลายรูปแบบ เพื่อตีความและเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบท ต่าง ๆ ข้อที่สองคือ ความสามารถด้านภาษาศาสตร์ซึ่งทำให้ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม กับบริบท

ต่อมา Okviri (2005) ได้เสนอความสามารถทางการสื่อสารทางภาษา ซึ่งสามารถอธิบาย ได้ดังนี้

1. ความสามารถเชิงไวยากรณ์หรือความสามารถด้านภาษาศาสตร์ (Grammatical competence or linguistic competence) ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องของ บุคคลที่ได้เรียนรู้คุณลักษณะและกฎของภาษา ซึ่งรวมถึงคำศัพท์การออกเสียงและการสร้าง ประโยค ผู้เรียนสามารถเข้าใจไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ดี Canale และ Swain กล่าวว่าความสามารถ ด้านไวยากรณ์เกี่ยวข้องกับ การใช้ภาษา (การสื่อสารที่เป็นภาษาหรือการสื่อสารที่แสดงออกทาง พฤติกรรม) ซึ่งรวมถึงความรู้ด้านคำศัพท์ ความรู้เกี่ยวกับสัจฐานวิทยา วากยสัมพันธ์ ความหมาย กฎการออกเสียงและการสะกดคำ ความสามารถนี้ช่วยให้ผู้พูดสามารถใช้ความรู้และทักษะที่จำเป็น สำหรับการทำความเข้าใจและการแสดงความหมายที่แท้จริงของคำพูด

2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic) หมายถึง ความสามารถในการ ใช้ภาษาของผู้เรียนในสถานการณ์ทางสังคมต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น การใช้รูปแบบภาษาที่เหมาะสม ในการสัมภาษณ์งาน ความสามารถในด้านภาษาศาสตร์สังคมขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น สถานะของ ผู้พูด วัตถุประสงค์ของการปฏิสัมพันธ์และความคาดหวังของผู้พูด การยอมรับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษของบุคคลอื่นที่มีความต่างกันทางพื้นฐาน ความสามารถนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับความ เหมาะสมในการใช้ภาษา

3. ความสามารถด้านความเข้าใจระดับข้อความ (Discourse competence) คือ ความสามารถ ของผู้เรียน ในการตีความวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันของประโยค โดยสามารถเชื่อมโยงความหมาย และไวยากรณ์เพื่อพูดหรือเขียนสิ่งต่าง ๆ ได้ต่อเนื่อง มีความหมายสัมพันธ์กัน เช่น การมีลำดับ การเล่าเรื่อง หรือ ความสอดคล้องของข้อความที่เขียนในเรื่องนั้น ๆ

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic or strategic competence) คือ ความสามารถในการใช้การสื่อสารที่เป็นภาษาหรือการสื่อสารที่แสดงออกทางพฤติกรรม เพื่อเป็นการชดเชยความสามารถทั้งสามที่ผู้เรียนไม่มี เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของการใช้ภาษา

งานวิจัยนี้ใช้ทฤษฎีความสามารถในการสื่อสารทางภาษาที่กล่าวมาเป็นพื้นฐานในการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อประเมินความสามารถในการจัดระเบียบทางไวยากรณ์ และประเมินความสามารถในการสร้างประโยคที่เหมาะสมให้เข้ากับบริบทที่กำหนด

แนวคิดเรื่องของการวัดการประเมินแบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ

แนวคิดของผู้ศึกษาเกี่ยวกับการวัดการประเมินแบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษมีดังนี้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) ศึกษาแนวทางการสร้างข้อสอบทางภาษา โดยอาศัยหลักการดังนี้ประการแรกคือ แนวคิดที่ว่า การเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับการทดสอบและวัดผลอย่างแยกไม่ออก เพราะการทดสอบเป็นเครื่องมือของการประเมินผล ซึ่งช่วยให้ข้อมูลป้อนกลับ ที่ทำให้กระบวนการเรียนการสอนครบวงจร การทดสอบประสานสัมพันธ์กับการเรียนการสอนอย่างละเอียดอ่อนในทุกขั้นตอน ตั้งแต่ก่อนเข้าชั้นเรียนที่มีการสอบคัดเลือก การสอบจัดระดับ การสอบวินิจฉัยปัญหาก่อนเรียน จนถึงขั้นระหว่างเรียน ที่มีการสอบย่อยเป็นระยะ ๆ การสอบวัดความก้าวหน้าระหว่างเรียนที่เป็นรายเดือน การสอบกลางภาคเรียน การสังเกตการณ์ การสำรวจความต้องการ ปัญหา ความคิดเห็นของผู้เรียน ผู้สอน การวัดทัศนคติ แรงจูงใจ ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนและท้ายสุดคือ การทดสอบเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอนแล้วมีการสอบปลายภาคเพื่อตัดสินผลการเรียน ทั้งหมดนี้ล้วนแต่เป็นการทดสอบและวัดผลทั้งสิ้น กระบวนการเรียนการสอนจึงควบคู่ไปกับการทดสอบและวัดผลอย่างแยกกันไม่ออกแนวคิดที่สองว่าด้วย การทดสอบ การวัด และการประเมินเป็นกระบวนการที่สัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เป็นเพราะการทดสอบให้ข้อมูลที่แปลผลเป็นคะแนน โดยการวัดผลซึ่งใช้มาตรากำหนดระดับผลสัมฤทธิ์ ระดับความสามารถของผู้เรียน ซึ่งระดับคะแนนเหล่านี้เป็นข้อมูลที่นักประเมินการเรียนรู้ใช้ในการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับผู้เรียน เช่น การตัดสินให้เรียนซ่อมเสริม การตัดสินให้เรียนซ้ำชั้น และการตัดสินให้เลื่อนชั้น นอกจากนี้ข้อมูลอันมีค่าซึ่งที่ได้จากการสอบ และการวัดผล ยังสามารถนำมาใช้ในการประเมินหลักสูตร หรือ โปรแกรมการเรียนการสอนเพื่อพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับผู้สอน หนังสือ ตำรา บทเรียน สื่อการสอนต่าง ๆ ตลอดจนวิถีวิธีการเรียนการสอน และเทคนิควิธีที่ใช้ ฯลฯ แนวคิดที่สาม คือแนวคิดที่ว่าภาษาประกอบด้วยเนื้อหาและทักษะทางภาษาอย่างแยกกันไม่ออก เนื้อหา ได้แก่ ส่วนประกอบด้านเสียง ส่วนประกอบด้านศัพท์ และส่วนประกอบด้านโครงสร้างซึ่งเปรียบเทียบได้กับโครงกระดูกของบุคคล ที่ไม่สามารถดำรงอยู่เป็นรูปร่างได้เองถ้าปราศจากเนื้อหนังมังสาอันเทียบได้กับทักษะภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่ใช้ในการสื่อสารทั้ง

การรับสารและการส่งสาร ทักษะภาษาได้ห่อหุ้มส่วนประกอบด้านเนื้อหาของภาษาไว้ช่วยให้ทรงอยู่เป็นรูปเป็นร่างได้

การทดสอบมีความสัมพันธ์กับการวัด (Measurement) และการประเมินผล (Evaluation) การทดสอบการใช้เครื่องตรวจสอบความรู้ ทักษะ เขาว่าปัญญา ฯลฯ ว่าสิ่งที่มีมากน้อยเพียงใด ผลที่ได้จากการวัดจำเป็นต้องมีการกำหนดเป็นมาตรา มาตราที่กำหนดไว้สำหรับการทดสอบ-วัดผลทางการศึกษา และจิตวิทยานั้น ไม่มีจุดสูญตายตัว (Absolute zero) ซึ่งต่างจากการวัดทางกายภาพ เช่น การวัดน้ำหนัก การวัดส่วนสูง ความยาว เพราะความรู้สามารถเป็นสิ่งที่เราไม่เห็นและถูกกำหนดขึ้นเป็นคุณลักษณะตามสมมติฐานและการยอมรับ

การประเมินผลเป็นการตัดสินคุณค่าและการตัดสินใจในการดำเนินการ นักประเมินจากประเมินโดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสอบ โดยนำข้อมูลนั้นมาประเมินกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้และพิจารณาตัดสิน เช่น ผลการสอบของนักเรียนคนหนึ่งได้ 49 อีกคนได้ 72 ผู้ประเมินอาจจะตัดสินว่านักเรียนคนแรกมีผลการเรียนอ่อนมาก และกำหนดให้เรียนใหม่ ส่วนนักเรียนคนที่สองได้รับการตัดสินว่าเรียนได้ในระดับปานกลาง และกำหนดให้เรียนบทต่อไปได้ (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2529)

การประเมินผลทางภาษานั้นอาจเรียกได้ว่าเป็นการวินิจฉัยทางภาษา (Diagnostic test) หมายถึง การประเมินผลที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการพื้นฐานความรู้ของนักศึกษาที่เกี่ยวกับความรู้ในเรื่องของความรู้และทักษะในขอบเขตที่กำหนดไว้ และผู้สอนนำข้อมูลนี้ไปใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ด้วยการระบุสิ่งที่นักเรียนรอบรู้และไม่รอบรู้ ซึ่งจะส่งผลให้ครูต้องทำแผนการสอนที่แตกต่างกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน (เป็ทมา กำจัดภัย, 2553)

Tomlinson, Moon and Imbeau (2015) กล่าวถึงแนวคิดของการประเมินว่าหากนำไปใช้จะเป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียน แบ่งได้เป็นสามประเภทได้แก่ การประเมินผลก่อนเรียน การประเมินผลระหว่างเรียน และการประเมินสรุปผล การประเมินผลก่อนเรียนคือ การประเมินการจัดรูปแบบที่เป็นจุดเริ่มต้นการเรียนรู้ เป็นส่วนสำคัญเนื่องจากเป้าหมายและการใช้งานการประเมินก่อนเรียนแตกต่างไปจากการประเมินผลระหว่างเรียน หรือการประเมินสรุปผลซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดการเรียน โดยการประเมินก่อนเรียนมีจุดประสงค์ดังนี้

1. การประเมินหรือการวินิจฉัยที่ออกแบบมาเพื่อกำหนดความใกล้เคียงของนักเรียนกับหน่วยการเรียนรู้และเพื่อประเมินเงื่อนไขเบื้องต้นที่สำคัญ เช่น ความรู้พื้นฐานสำหรับหน่วยเรียนนั้น ๆ ที่จะต้องมีก่อนที่จะเริ่มเรียนในหน่วยที่ประเมิน (หรือใส่ลงในหน่วยเพิ่มเติมหากพบว่านักศึกษาไม่มีความรู้พื้นฐานดังกล่าว)

2. เข้าใกล้กับเป้าหมายการเรียนรู้ของเนื้อหาในรายวิชา
3. สามารถใช้รูปแบบต่าง ๆ เช่น การใช้แผนภาพการเขียนกลอน ผังกราฟฟิก ในการประเมินได้หลายหลายวิธี
4. ช่วยให้ผู้สอนรู้ถึงความสามารถพื้นฐานของการนักศึกษาและทำการวางแผนการศึกษาได้
5. คะแนนจากการประเมินผลก่อนเรียนไม่ส่งผลต่อคะแนนในรายวิชา

Regier (2012) ได้กล่าวถึงแนวคิดทางการประเมินผลว่ามีสามประเภท ได้แก่ การประเมินก่อนเรียน การประเมินระหว่างเรียน และการประเมินสรุปผล ซึ่งได้กล่าวถึงการประเมินผลก่อนเรียนว่า มันคือการประเมินที่ใช้ในการเก็บข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนักศึกษา ใช้ประเมินในช่วงเวลา ก่อนเรียนในบทเรียน เพื่อกำหนดระดับความพร้อมของนักเรียนและการจัดการเรียนการสอน จากแนวคิดดังกล่าวนี้สรุปได้ว่าการประเมินก่อนเรียนใช้ในการประเมินเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาที่ผู้สอนต้องการค้นพบสิ่งที่นักศึกษารู้เกี่ยวกับบทเรียนหรือหน่วยการเรียน ข้อมูลสามารถเก็บรวบรวมได้ผ่านการประเมินล่วงหน้า ทำให้ผู้สอนสามารถวางแผนการเรียนการสอนที่อยู่ในระดับความพร้อมของนักเรียนได้โดยการใช้การประเมินล่วงหน้า

แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน

การสร้างแบบทดสอบความสามารถก่อนเรียนมีปัจจัยมากมายที่ต้องพิจารณา เช่น ผู้สอนต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของความรู้หรือทักษะที่จะทำการประเมินนักศึกษา และรูปแบบการสอนของตนเอง ผู้สอนต้องใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมกับรูปแบบการสอนของตนเพื่อให้ได้ผลสูงสุดจากการประเมินความสามารถก่อนเรียน ผู้สอนสามารถใช้กลยุทธ์การประเมินความสามารถก่อนเรียนที่แตกต่างกันได้ แต่ไม่ควรพึ่งพาการประเมินความสามารถก่อนเรียนประเภทใดประเภทหนึ่ง ผู้สอนควรใช้ความหลากหลายของการประเมินล่วงหน้าเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการในการเรียนรู้ของนักศึกษา

นอกจากนี้ แบบทดสอบก่อนเรียนคือ ชุดของคำถามที่เกี่ยวข้องกับหน่วยหรือบทเรียน ซึ่งผู้สอนสามารถใช้แบบทดสอบสรุปผลเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนได้ เพื่อตรวจสอบว่านักศึกษามีความรู้พื้นฐานอะไรบ้าง ซึ่งคำถามเกี่ยวกับการทดสอบก่อนเรียนอาจเป็นแบบทดสอบหลากหลายรูปแบบ เช่น ข้อสอบถามหา ความจริง/ ความเท็จ (True/ false) หรือข้อสอบแบบมีตัวเลือก (Multiple choices) เป็นต้นคำตอบที่ได้จะถูกกำหนดเป็นมาตรฐานว่าถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง การทดสอบเบื้องต้นไม่ได้ใช้เป็นการเครื่องหมาย แต่จะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดระดับความพร้อมของทักษะเบื้องต้นของนักศึกษาที่จำเป็นต้องได้รับการสอนและช่วยผู้สอนวางแผนเพื่อพัฒนา

จุดด้อยของนักศึกษาต่อไป (Tomlinson, Moon & Imbeau, 2015)

แนวทางคิดเกี่ยวกับการสร้างการทดสอบก่อนเรียนของ คิริเดช สุชีวะ (2550) ได้สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะอย่างละเอียดแล้วแบ่งออกเป็นเนื้อหาย่อย ๆ
2. ศึกษาและรวบรวมสาเหตุของจุดด้อยทางการเรียนในเนื้อหาหรือเหล่านั้น เพื่อนำมา

สร้างเป็นตัวลงในแบบทดสอบ

3. เขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และข้อบกพร่องที่ต้องการวัดในแต่ละด้าน
4. เรียบเรียงข้อสอบไว้เป็นด้าน ๆ เพื่อสะดวกในการวินิจฉัย โดยในแต่ละด้านควรมี

ข้อสอบค่อนข้างง่ายไม่น้อยกว่า 3 ข้อ

5. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบทดสอบ แล้วนำไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไข
6. เขียนคู่มือและแบบแผนการวินิจฉัย

วิทยา ช่อน้ำ (2551) ได้สรุปขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์ทักษะตามมาตรฐานการเรียนรู้หรือสาระสำคัญที่ต้องการทดสอบ
2. แบ่งทักษะเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ ตามมาตรฐานการเรียนรู้หรือสาระสำคัญ
3. กำหนดตัวบ่งชี้ทักษะความสามารถให้ครอบคลุมตามมาตรฐานการเรียนรู้หรือ

สาระสำคัญ

4. สร้างแบบทดสอบสำรวจตามตัวบ่งชี้ทักษะความสามารถ มีจำนวนข้อคำถามเพียงพอที่จะอธิบายถึงความบกพร่องหรือจุดด้อยของนักเรียนได้

5. นำไปทดสอบแล้วนำผลการตอบผิดมาสร้างเป็นตัวเลือกของแบบทดสอบวินิจฉัย

ต่อไป

6. สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยโดยใช้ข้อคำถามจากแบบทดสอบสำรวจและสร้างตัวเลือกจากคำตอบที่รวบรวมจากการตอบผิดของนักเรียน

7. นำไปทดสอบแล้วนำผลมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงและหาคุณภาพของแบบทดสอบ

ที่สร้างขึ้น

8. วิเคราะห์หาจุดบกพร่องทางการเรียนของนักเรียน

9. จัดพิมพ์แบบทดสอบและคู่มือดำเนินการสอบ

ญาณัจฉรา สุดแท้ (2551) สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายและวางแผนในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

2. วิเคราะห์เนื้อหาอย่างละเอียด แบ่งเนื้อหาออกเป็นเนื้อหาเรื่องย่อย ๆ และเขียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหานั้น

3. เขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น
4. วิเคราะห์จุดบกพร่องของนักเรียนจากการเลือกตอบแบบทดสอบวินิจฉัย
5. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้และปรับปรุงแบบทดสอบซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการทดสอบเพื่อสร้างตัวลอง ทดสอบเพื่อวิเคราะห์รายข้อและทดสอบเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น

แนวทางการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ

แนวทางทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด

ในงานวิจัยชิ้นนี้ได้ใช้แนวคิดของ Van Ek เป็นพื้นฐานในการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนด้านการฟังและการพูดเพื่อจุดประสงค์ของการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่คล้ายกับสถานการณ์จริง โดยการสร้างบทสนทนาสมมติขึ้น 6 รูปแบบที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของภาษาของ Van Ek (1983) มีดังต่อไปนี้

1. การให้และการแสวงหาข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงการระบุการรายงานรวมถึงการอธิบายและการบรรยาย การแก้ไข การสอบถามได้สร้างสถานการณ์การใช้ภาษาในเรื่องการสอบถามและการบอกเส้นทาง ผู้ตอบแบบสอบถามต้องมีความสามารถในการให้ข้อมูลและสอบถามเส้นทางได้
2. การแสดงความรู้สึกและการหาทัศนคติทางปัญญาได้สร้างสถานการณ์การใช้ภาษาในเรื่องการสัมภาษณ์งานผู้ตอบแบบสอบถามต้องมีความสามารถในการสามารถสอบถามความสามารถหรือความคิดเห็นของผู้อื่นและสามารถบอกความสามารถหรือความคิดเห็นของตนเองได้
3. การแสดงความเห็นและการหาทัศนคติทางอารมณ์ได้สร้างสถานการณ์การใช้ภาษาในเรื่องงานอดิเรกสุดโปรดผู้ตอบแบบสอบถามต้องมีความสามารถในการสอบถามกิจกรรมที่ชอบทำในเวลาว่างของผู้อื่น และสามารถบอกกิจกรรมที่ชื่นชอบรวมถึงอธิบายถึงเหตุผลของกิจกรรมที่ชอบทำนั้น ๆ
4. การแสดงความคิดเห็นและการหาทัศนคติทางศีลธรรมได้สร้างสถานการณ์การใช้ภาษาในเรื่องการขอโทษ ผู้ตอบแบบสอบถามต้องมีความสามารถในการแสดงความขอโทษและให้อภัยผู้อื่น
5. การบรรลุเป้าหมายการชักจูงโน้มน้าวได้สร้างสถานการณ์การใช้ภาษาในเรื่องการสั่งอาหาร และอาหารเพื่อสุขภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามต้องมีความสามารถในการถามเกี่ยวกับอาหารที่ถูกค้าต้องการหรือให้คำแนะนำในการสั่งอาหารหรือของหวาน
6. การเข้าสังคมได้สร้างสถานการณ์การใช้ภาษาในเรื่องการทักทาย ผู้ตอบ

แบบสอบถามต้องมีความสามารถใช้คำทักทายทั่วไปเมื่อพบปะผู้คน การแนะนำบุคคลคนอื่นและการถูกแนะนำ และความสามารถในการตอบรับคำทักทายทั่วไป

แนวทางการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการอ่าน

Miller (1963) กล่าวว่าทักษะการอ่านมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ความเข้าใจตามเนื้อหาตรงตัวอักษร
2. การเรียบเรียงความคิดหรือสาร โดยการจัดประเภท การสังเขป การย่อความและการสังเคราะห์ความ
3. ความเข้าใจในระดับตีความ โดยสามารถใช้รายละเอียดในเรื่องใจความสำคัญ การเรียงลำดับเหตุการณ์ การเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์ของเหตุและผล ลักษณะอุปนิสัยใจคอ การทำนายเหตุการณ์และการตีความภาษาแบบอุปมาอุปมัยได้
4. การประเมินโดยอาศัยความสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับข้อเท็จ-จริง ความจริง-ความเพ้อ ข้อเท็จจริง-ข้อคิดเห็น ตลอดจนความเหมาะสม และความเที่ยงตรง โดยใช้เกณฑ์จากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวเองหรือกับผู้อื่น โดยทักษะดังกล่าวนี้ ได้มีผู้แสดงความคิดเห็นถึงความสำคัญของทักษะทั้ง 5 ไว้ดังนี้

4.1 ทักษะการหาใจความสำคัญ (Main idea)

ณัฐพงษ์ ภักดีเจริญ (2561) กล่าวว่า การหาใจความสำคัญ คือ การหาใจความสำคัญหรือใจความหลักของเรื่อง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สุดของเรื่องซึ่งเป็นส่วนที่ครอบคลุมและควบคุมเรื่องนั้น ๆ กล่าวคือ ในแต่ละย่อหน้าต้องมีใจความสำคัญเพียงอันเดียวและถ้าเมื่อขาดใจความสำคัญไปแล้ว จะทำให้ไม่เกิดเนื้อเรื่องต่าง ๆ ขึ้น หรือทำให้ไม่ทราบจุดประสงค์เรื่องนั้น ๆ แล้วทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนได้โดยปกติแล้วใจความสำคัญจะเป็นประโยคเท่านั้น การวิเคราะห์และค้นหาใจความสำคัญได้ ต้องเกิดจากการค้นหา หัวข้อมาก่อน และนำเอาส่วนหัวข้อมารวมกับข้อความ ที่ควบคุมสาระเกี่ยวกับหัวข้อนั้น ใจความสำคัญแบ่งเป็น 2 ประเภท

- ใจความที่สำคัญที่สุดของเรื่อง (State main idea) คือ ซึ่งผู้เขียนบอกมาตรง ๆ สามารถครอบคลุมเนื้อหาของเรื่องได้ทั้งหมด จะต้องตั้งใจความสำคัญไว้ในการเขียน และบรรยายหรืออธิบายโดยยึดทักษะการหาใจความสำคัญเป็นหลัก ส่วนที่ขยายหรือบรรยายให้รายละเอียดต่อจากใจความสำคัญคือ รายละเอียดสนับสนุน โดยปกติ ในเนื้อความหนึ่ง ๆ เรามักจะพบใจความที่สำคัญที่สุดของเรื่องได้ในตอนต้น ตอนกลาง หรือตอนท้ายของย่อหน้า

- ใจความสำคัญที่ถูกกล่าวถึงเป็นนัย หมายถึง ใจความสำคัญในลักษณะที่ผู้เขียนไม่ได้เอ่ยมาตรง ๆ ทันที เพียงแต่แสดงนัยให้เห็นเท่านั้น ผู้อ่านต้องวินิจฉัยเอาเองเพื่อให้เห็นได้ชัด

ดังนั้นการที่ผู้อ่านเรื่องแล้วสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ แสดงว่าผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

4.2 ทักษะการหารายละเอียดความรองหรือการจับใจความรอง แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

4.2.1 รายละเอียดสนับสนุนหลัก (Major supporting detail) เป็นรายละเอียดที่ทำหน้าที่ขยายหรือสนับสนุนใจความสำคัญ

4.2.2 รายละเอียดสนับสนุนรอง (Minor supporting detail) เป็นรายละเอียดที่ทำหน้าที่ขยายหรือสนับสนุนรายละเอียดสนับสนุนหลักอีกทีหนึ่ง

ตัวอย่าง

“ Various animals can be treated by people to do skillful things. At the circus the animals we see often perform very entertaining tricks. Tigers jump through flaming hoops and bears ride bicycles”

ใจความสำคัญอยู่ที่ประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic sentence) ซึ่งได้แก่ ประโยคแรก คือ Various animals can be treated by people to do skillful things. (มีสัตว์มากมายหลายชนิดที่มนุษย์สามารถฝึกให้ทำอะไร ๆ ได้) ส่วนรายละเอียดสนับสนุนหลัก (Major supporting detail) อยู่ที่ประโยคที่ 2 คือ At the circus the animals we see often perform very entertaining tricks. (ที่คณะละครสัตว์ เราจะเห็นสัตว์ต่าง ๆ แสดงความสามารถให้เราชมอย่างสนุกสนาน) รายละเอียดสนับสนุนรอง อยู่ที่ประโยคที่ 3 คือ Tigers jump through flaming hoops and bears ride bicycles. (เสือกระโดดลอดห่วงไฟและหมีขี่จักรยาน)

4.3 ทักษะการคาดคะเน (Prediction) คือ การทำนายล่วงหน้า เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้มีการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าโดยการสังเกตรูปภาพ อ่านชื่อเรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Beckius, 2009)

4.4 การอนุมานความ (Inference) คือ การสรุปความ ได้แก่ การลงความเห็น การวินิจฉัย หรือการสรุปความรวบยอดอย่างมีเหตุผล ซึ่งการสรุปความจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องนั้น ผู้อ่านไม่สามารถหาคำตอบได้โดยตรงจากเนื้อเรื่องได้ ดังนั้น คำถามประเภทสรุปความ จึงเป็นคำถามที่ยากที่สุดในบรรดาคำถามทุกประเภทที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่าน และการที่จะบอกได้ว่าผู้อ่านสามารถอ่านข้อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็ย่อมหมายความว่าผู้อ่านสามารถตอบคำถามประเภทสรุปความได้อย่างถูกต้องด้วย

แม้ว่าคำถามประเภทสรุปความจะเป็นคำถามที่ยากที่สุด แต่แท้ที่จริงแล้ววิธีการสรุปความก็ไม่ใช่อะไรใหม่สำหรับผู้อ่านเลย ปกติเรามักจะใช้การสรุปอยู่เป็นประจำในชีวิตประจำวัน

โดยพิจารณาจากการบรรยาย ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นประสบการณ์ หรือการสังเกต เช่น ผู้คนที่เดินผ่านไปผ่านมา เมื่อเห็นรถดับเพลิงจำนวนหลายคันเปิดไซเรน และวิ่งมุ่งหน้าไปยังทิศทางเดียวกัน ก็สามารถสรุปได้ว่า มีเพลิงไหม้เกิดขึ้น ทั้งนี้เป็นการสรุปโดยอาศัยประสบการณ์ที่มีอยู่

4.5 การอ้างอิงคำสรรพนาม (Pronoun reference) วิรวรรณ ทวีวงศ์ศักดิ์สกุล และวิณารัตนสุขมาวงศ์ (2009) กล่าวว่า การนำคำสรรพนามมาแทนค่านามที่ผู้เขียนต้องการกล่าวซ้ำ ซึ่งในการอ่านข้อความในแต่ละย่อหน้าถ้าผู้อ่านเห็นคำสรรพนามนั้นๆบ่อยมากผู้อ่านจำเป็นต้องทราบว่า คำสรรพนามที่ผู้เขียนใช้นั้นหมายถึงค่านามตัวใดในย่อหน้านั้นๆถ้าผู้อ่านไม่สามารถหาค่านามที่ถูกต้องได้ย่อมส่งผลถึงความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนอย่างแน่นอนเพราะในแต่ละย่อหน้าจะมีค่านามและคำสรรพนามอยู่หลายตัว

ตัวอย่าง Tornadoes blow **dust and dirt into the air**. They make **a cone shape in the sky**. When people see **this**, they get ready for the storm.

พายุทอร์นาโดพัดฝุ่นและสิ่งสกปรกขึ้นสู่ท้องฟ้าและก่อตัวเป็นรูปกรวย เมื่อคนเห็นสิ่งนี้ พวกเขาจะเตรียมพร้อมรับมือกับพายุ

แนวทางการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการเขียน

ทักษะเขียน เป็นระบบของการสื่อความหมายทางสายตา (Visual communication) ภาษาเขียน ไม่ได้เป็นการถ่ายทอดภาษาพูดออกมาเป็นตัวอักษรบนหน้ากระดาษ ทักษะเขียน ประกอบด้วย ทักษะกลไก คือ การสะกดตัว การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ทักษะในการใช้วงศัพท์ ทักษะในการใช้ไวยากรณ์ และการคิดอย่างมีเหตุผล ได้แก่ การเรียบเรียงความคิดตลอดจนความชัดเจนของการสื่อความหมาย (Wilkins, 1974)

ด้านของแนวทางการทดสอบด้านการเขียน Lo Coco (1975) ได้เสนอแนวคิดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error analysis) ซึ่งถูกนำมาใช้ โดยมีเป้าหมาย 2 อย่าง ได้แก่

1. เพื่อหากลวิธีในการป้องกันการทำผิดครั้งต่อไป
2. เพื่อจัดประเภทของข้อผิดพลาดโดยแยกเป็นข้อผิดพลาดเฉพาะที่ (Local error) ซึ่งเกิดขึ้นได้จากการใช้รูปภาษาผิด เช่น การใช้ Present perfect คำว่า “has came” แทนที่จะใช้ “has come” และข้อผิดพลาดซึ่งขัดขวางการสื่อความหมายทางภาษา (Global error) เป็นข้อผิดพลาดที่ร้ายแรงกว่า ข้อผิดพลาดเฉพาะที่เป็นการทำผิดประเภท (Classification) หรือโครงสร้างภาษาส่วนเล็ก คือ ผิด subject-verb agreement และผิด tense ซึ่งการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดสามารถนำมาใช้ในการสร้างข้อสอบแบบวินิจฉัยปัญหา (Diagnostic test) เพื่อการเรียนรู้ซ่อมเสริม และเพื่อการเตรียมบทเรียนให้เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน (Prognostic) ก็สามารถนำผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดมาเป็นเนื้อหาของข้อทดสอบได้

งานวิจัยชิ้นนี้ ได้นำแนวคิดของการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อสอบเพื่อหาความสามารถด้านการเขียนก่อนเรียน โดยมีจุดประสงค์ ดังนี้ เพื่อวัดสามารถในการเข้าใจโครงสร้างพื้นฐานของประโยคในภาษาอังกฤษได้ ได้แก่ การใช้คำกริยาให้ถูกต้อง สอดคล้องกับประธาน ประโยคความเดียว ประโยคความรวม ประโยคความซ้อนและประโยคกรรตุวาทกและกรรมวาทกเพื่อวัดความสามารถใช้คำนำหน้าคำนามได้ (Determiners) ได้แก่ การใช้คำนำหน้าคำนามคำที่แสดงความเป็นเจ้าของคุณศัพท์ที่ชี้เฉพาะเจาะจงคำที่ใช้บอกปริมาณคำที่ใช้ในการสร้างคำถามสามารถระบุ แยกแยะ ชนิดของคำที่สำคัญต่าง ๆ ได้ (Parts of speech) ได้แก่ การใช้คำนามคำสรรพนามคำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธานสามารถใช้การเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ ขึ้น กว่า และขึ้นสุดได้อย่างถูกต้อง ได้แก่ การใช้คำคุณศัพท์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบขึ้นกว่า และคำคุณศัพท์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบขึ้นสุด

ตัวอย่าง

One of London's **most** beautiful **parks** **is** Hyde Park **nearly** the Thames river.

a b c d

คำตอบที่ถูกต้องคือ ข้อ d ต้องแก้เป็น near

รูปแบบการทดสอบทางภาษาอังกฤษ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539) กล่าวถึงแบบทดสอบให้เลือกตอบ (Selection type item) คือแบบทดสอบที่มีคำตอบให้ผู้ทำสอบเลือกตอบ ซึ่งวิธีการเลือกตอบอาจเป็นการเลือกคำตอบ “ที่ถูก” “ที่เหมาะสมที่สุด” หรือ “ที่ดีที่สุด” จากตัวเลือกที่ให้ไว้ 3-5 ตัว หรือเป็นการระบุคำตอบที่ “ถูก” หรือ “จริง” หรือ “ผิด” หรือ “เท็จ” หรืออาจเป็นการให้จับคู่ตัวกระตุ้นหรือคำถามกับตัวสนองตอบหรือคำตอบเข้าด้วยกัน และเว้นตัวสนองตอบหรือคำตอบที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป

ข้อสอบแบบมีตัวเลือกหลายตัว (Multiple choice) ข้อสอบแบบนี้มีที่ใช้แพร่หลายที่สุด เพราะสะดวกในการตรวจ และคะแนนที่ให้เป็นปรนัย

ตัวอย่างการทดสอบแบบมีตัวเลือกหลายตัว

แบบทดสอบการฟัง-พูด

M: I just made reservations for eight at the Marina Seafood Palace for Saturday evening. The boss wants all four members of her team to get together with their spouses this weekend.

W: But we've got tickets to the Philharmonic then. You know how much I've been looking forward to going.

M: I know. But we've got to be at that dinner. In this case, it's business before pleasure.

W: All right, but this had better not happen again for a long time.

1. What is the problem the speakers are having?

A: They can't get the tickets they want.

B: They forgot to make a dinner reservation.

C: They have a scheduling conflict.

D: They missed an important appointment.

2. How many people will most likely eat dinner together?

A: Two

B: Four

C: Six

D: Eight

(สุทิน พูลสวัสดิ์, 2559)

แบบทดสอบการอ่าน

PhangNga was called "PhuNga City" by the name of PhangNgamountain. PhangNga is on the west side of the Malay Peninsula. The AoPhangNga (PhangNga Bay) National Park was established in 1981 to protect the many island. PhangNga is subdivided into 8 districts, which 48 communes and 314 villages

What is the topic of this passage?

A. PhangNga province

B. PhangNga's administrative

C. PhangNga Bay

D. PhangNga's history

(วนิดา เข่นประโคน, 2557)

แบบทดสอบการเขียน

The descent in the number of hatching eaglets is said to be the result of an

A

B

C

increasing concentration of DDT in the food of the parent birds.

D

Answer = A .decrease

(สุรัชย์ รอดงาม, 2557)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการทดสอบก่อนเรียนของนักศึกษาโดยอ้างอิงจากงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการทดสอบภาษาอังกฤษด้านการฟังการพูด การอ่านและการเขียนดังนี้ งานวิจัยในประเทศ

อุไร มากคณา (2556) ทำการทดสอบวัดความรู้ทางภาษาอังกฤษด้านการพูดกับนักศึกษาปริญญาตรีเพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟังของนักศึกษาโดยใช้แบบทดสอบภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังเรียนเพื่อเปรียบเทียบทักษะซึ่งในการทดสอบก่อนเรียนผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบตามจุดประสงค์ของเนื้อหาหลักสูตร โดยใช้ข้อสอบแบบปรนัยแบบมีตัวเลือกจำนวน 4 ข้อ ข้อสอบที่วัดนั้นมีการสมมติสถานการณ์จริงเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกข้อความที่เหมาะสมที่สุดกับบริบทที่ให้ผลของการทดสอบพบว่า ความสามารถของกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบก่อนเรียนนั้นอยู่ในระดับต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มทำให้สามารถคาดเดาได้ว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักศึกษานั้นสามารถนำไปเป็นข้อปรับปรุงในการเรียนการสอนสำหรับผู้สอนเพื่อพัฒนาในความสามารถที่เป็นจุดด้อยของนักศึกษาได้

นอกจากนี้ยังพบงานวิจัยที่เกี่ยวกับการวัดระดับความสามารถทางด้านการอ่านและการเขียนของแบบทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษซึ่งครอบคลุมความรู้ไวยากรณ์ของทักษะการอ่านและทักษะการเขียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 40 ข้อ โดยอิงเกณฑ์การทดสอบตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ การทดสอบเรื่อง Tense, Determiner, Voice, Question tag, Relative pronoun, Subject and verb agreement, Reported speech, Preposition, Conditional และ modifier ผลการวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการอ่านและเขียนพบว่าความสามารถรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มากโดยการวัดความสามารถแยกได้เป็นประเด็นต่าง ๆ ตามรายทักษะ ทั้งนี้ผลของงานวิจัยนี้สามารถนำไปต่อยอดเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ (กาโสม หมาคเด็น และนิสากร จารุมณี, 2560)

งานวิจัยในต่างประเทศ

Berry (2008) ได้ศึกษาการใช้แบบทดสอบก่อนเรียนในฐานะของเครื่องมือที่ใช้ประเมิน โดยไม่มีการให้คะแนนซึ่งใช้ในการพิจารณาความรู้พื้นฐานของนักศึกษาที่มีอยู่ก่อนแล้ว โดยปกติแล้วการทดสอบก่อนเรียนจะเกิดขึ้นก่อนที่จะมีการจัดหลักสูตรเพื่อกำหนดพื้นฐานความรู้ของนักศึกษา แต่ในงานวิจัยนี้ใช้การทดสอบก่อนเรียนที่ครอบคลุมเนื้อหาเฉพาะตลอดหลักสูตร การทดสอบก่อนเรียนจะครอบคลุมเนื้อหาที่นักเรียนไม่คาดหวังว่าจะรู้ แต่ใช้เป็นเครื่องมือสร้างแรงบันดาลใจและเป็นแนวทางสำหรับนักเรียนซึ่งส่งผลให้ประสิทธิภาพการเรียนดีขึ้น

Su and Liu (2012) ได้ศึกษาการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) มีจุดประสงค์เพื่ออธิบายแนวทางในการทดสอบที่เน้นการสอนทักษะการฟังให้เข้าใจกับนักศึกษา (EFL) โดยการวิเคราะห์คำถามที่เป็นตัวอย่างเกี่ยวกับความเข้าใจในการฟัง เช่น บทสนทนาสั้น ๆ และทดสอบความสามารถด้านการคาดคะเน การอนุมานความ การอ่านแบบสกimming และการอ่านแบบสแกนนิ่ง ผลจากการศึกษาพบว่าการออกแบบขั้นตอนของกิจกรรมการฟังผ่านการฟังก่อนและหลังเรียน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงความสามารถของผู้เรียนและเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ของนักศึกษาอีกด้วย

Zin, Eng and Galea (2013) ได้ทดสอบระดับทักษะการอ่านที่สำคัญของผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาของมาเลเซีย โดยมีแรงจูงใจในมาจากการร้องเรียนของนายจ้างที่ว่า นักศึกษาที่จบมาส่วนใหญ่ขาดความสามารถในการอ่านและการคิดอย่างจริงจัง โดยเฉพาะทักษะการวิเคราะห์และการอนุมานความของผู้เรียน ESL ผลการทดสอบพบว่า นักศึกษาขาดความสามารถในการวิเคราะห์ในข้อความที่อ่าน โดยไม่สามารถระบุวัตถุประสงค์ ใจความสำคัญ หรือข้อความสนับสนุนในเรื่องที่อ่านได้

Ghani and Karim (2010) ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในปวทศสถาน โดยสำรวจความจริงเกี่ยวกับความก้าวหน้าในทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนในวิทยาลัยรัฐบาล โดยการดำเนินการศึกษาเปรียบเทียบข้อผิดพลาดในภาษาที่สองของนักศึกษาที่กำลังศึกษาและสำเร็จการศึกษาแล้วและเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้รับ โดยการรวบรวมผ่านการทดสอบองค์ประกอบตามไวยากรณ์การเขียน ขณะที่วิเคราะห์เสร็จสิ้นในแบบตารางและแบบกราฟฟิค ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่กำลังศึกษามีข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาที่สองน้อยลงเมื่อเทียบกับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำสันธาน และคำบุพบท

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยการวัดระดับทักษะทางภาษาอังกฤษก่อนเรียนทั้ง 4 ด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และระบุทักษะเด่น-ค้อยของนักศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ต้องลงทะเบียนเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 260 คน จาก 2 คณะ ได้แก่ คณะเทคโนโลยีสังคม และ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการเกษตรดังนี้

คณะเทคโนโลยีสังคม ประกอบด้วย 6 สาขา จำนวน 130 คน

- สาขาวิชาระบบสารสนเทศ
- สาขาวิชาเทคโนโลยีโลจิสติกส์
- สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์
- สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
- สาขาวิชาการบัญชี
- สาขาวิชาการจัดการ

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการเกษตรประกอบด้วย 10 สาขา จำนวน 130 คน

- สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืชและภูมิทัศน์
- สาขาเทคโนโลยีการเกษตร
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์

- สาขาวิชาเทคโนโลยีการประมง
- สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และเทคโนโลยีชีวภาพ
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการอาหาร
- สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการและพัฒนาผลิตภัณฑ์
- สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า
- สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปี 1 ที่ยังไม่เคยลงทะเบียนเรียนในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 155 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้ คือ

2.1 ใช้จำนวนนักเรียนทั้งหมดเป็นหน่วยสุ่ม โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แยกตามคณะตามที่กระทรวงศึกษาเป็นผู้กำหนด ได้จำนวนนักเรียน ดังนี้ คณะเทคโนโลยีสังคม จำนวน 130 คน และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการเกษตร จำนวน 130 คน รวมเป็น 260 คน

2.2 นำจำนวนนักเรียนทั้งหมดมาเทียบตารางการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกนเพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างว่าต้องใช้เท่าใด ในครั้งนี้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเท่ากับ 155 คน จำแนกตามคณะเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ คณะเทคโนโลยีสังคม จำนวน 77 คน และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการเกษตร จำนวน 78 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยคือ แบบทดสอบ จำนวน 80 ข้อ ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบด้านการฟัง จำนวน 20 ข้อ
2. แบบทดสอบด้านการพูด จำนวน 20 ข้อ
3. แบบทดสอบด้านการอ่าน จำนวน 20 ข้อ
4. แบบทดสอบด้านการเขียน จำนวน 20 ข้อ

ตารางที่ 1 แบบทดสอบด้านการฟัง

ชื่อเรื่อง	หน้าที่ภาษา	จุดประสงค์
การสอบถามและการบอกเส้นทาง	1. การให้และการแสวงหาข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง การระบุการรายงาน รวมถึงการอธิบายและการบรรยาย การแก้ไข การสอบถาม	1.1 สามารถสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเส้นทาง 1.2 สามารถบอกหรืออธิบายเส้นทาง
การสัมภาษณ์งาน	2. การแสดงความรู้สึกและการหาทัศนคติทางปัญหา	2.1 สามารถสอบถามความสามารถหรือความคิดเห็นของผู้อื่น 2.2 สามารถบอกความสามารถหรือความคิดเห็นของตนเอง
งานอดิเรกสุดโปรด	3. การแสดงความเห็นและการหาทัศนคติทางอารมณ์	3.1 สามารถถามกิจกรรมที่ชอบทำในเวลาว่าง 3.2 สามารถบอกกิจกรรมรวมถึงอธิบายถึงเหตุผลของที่ชอบทำ
การขอโทษ	4. การแสดงความคิดเห็นและการหาทัศนคติทางศีลธรรม	4.1 สามารถแสดงการขอโทษเมื่อทำผิด 4.2 สามารถแสดงการให้อภัยเมื่อทำผิด
การอาหารเพื่อสุขภาพ	5. การบรรจุเป้าหมายการชั่งน้ำหนัก	5.1 สามารถถามเกี่ยวกับอาหารที่ลูกค้าต้องการหรือให้คำแนะนำในการสั่งอาหาร 5.2 สามารถสั่งอาหารน้ำ หรือ ของหวาน
การทักทายผู้คน	6. การใช้ภาษาเพื่อจุดประสงค์ในการทักทายและการเข้าสังคม	6.1 สามารถใช้คำทักทายทั่วไปเมื่อพบปะผู้คน การแนะนำบุคคลคนอื่นและการถูกแนะนำ 6.2 สามารถตอบรับคำทักทายทั่วไป

ตารางที่ 2 จำนวนข้อสอบและทักษะที่ใช้วัดของแบบทดสอบด้านการฟัง

ทักษะที่วัด	ใจความสำคัญ	รายละเอียด สนับสนุน	การคาดคะเน	การอนุมาน
หมายเลข ข้อสอบ	1, 6, 11, 16, 21, 26	2, 3, 7, 8, 12, 13, 17, 18, 22, 23, 27, 28	4, 9, 14, 19, 24, 29	5, 10, 15, 20, 25, 30

ตารางที่ 3 แบบทดสอบด้านการพูด

ชื่อเรื่อง	หน้าที่ภาษา	จุดประสงค์
การสอบถามและ การบอกเส้นทาง	1. การให้และการแสวงหา ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงการ ระบุการรายงานรวมถึงการ อธิบายและการบรรยาย การ แก้ไข การสอบถาม	1.1. สามารถสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ เส้นทาง 1.2. สามารถบอกหรืออธิบายเส้นทาง
การสัมภาษณ์ งาน	2. การแสดงความรู้สึกละ การหาทัศนคติทางปัญญา	2.1. สามารถสอบถามความสามารถหรือ ความคิดเห็นของผู้อื่น 2.2. สามารถบอกความสามารถหรือความ คิดเห็นของตนเอง
งานอดิเรก สุดโปรด	3. การแสดงความเห็นและ การหาทัศนคติทางอารมณ์	3.1. สามารถถามกิจกรรมที่ชอบทำในเวลา ว่าง 3.2. สามารถบอกกิจกรรมรวมถึงอธิบาย ถึงเหตุผลของที่ชอบทำ
การขอโทษ	4. การแสดงความคิดเห็น และการหาทัศนคติทาง ศีลธรรม	4.1. สามารถแสดงการขอโทษเมื่อทำผิด 4.2. สามารถแสดงการให้อภัยเมื่อทำผิด

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	หน้าที่ภาษา	จุดประสงค์
การอาหาร เพื่อสุขภาพ	5. การบรรจุเป้าหมายการซัก จูงโน้มน้าว	5.1 สามารถถามเกี่ยวกับอาหารที่ถูกค้า ต้องการหรือให้คำแนะนำในการสั่งอาหาร 5.2 สามารถสั่งอาหารน้ำ หรือ ของหวาน
การทักทายผู้คน	6. การใช้ภาษาเพื่อ จุดประสงค์ในการทักทาย และการเข้าสังคม	6.1 สามารถใช้คำทักทายทั่วไปเมื่อพบปะ ผู้คนที่แนะนำบุคคลคนอื่นและการถูก แนะนำ 6.2 สามารถตอบรับคำทักทายทั่วไป

ตารางที่ 4 จุดประสงค์ หัวข้อ และจำนวนข้อของแบบทดสอบด้านการพูด

ประเภทของจุดประสงค์ของ การใช้ภาษา	หัวข้อ	เลขข้อสอบ
1. การให้และการแสวงหาข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงการระบุการรายงานรวมถึงการอธิบายและการบรรยาย การแก้ไข การสอบถาม	การบอกทิศทาง - บทสนทนา A. - บทสนทนา B.	1, 2, 3, 4, 5
2. การแสดงความรู้สึกและการหาทัศนคติทางปัญญา	การสัมภาษณ์งาน - บทสนทนา C - บทสนทนา D	6, 7, 8, 9, 10
3. การแสดงความเห็นและการหาทัศนคติทางอารมณ์	กิจกรรมยามว่าง - บทสนทนา E - บทสนทนา F	11, 12, 13 14, 15
4. การแสดงความคิดเห็นและการหาทัศนคติทางศีลธรรม	- การขอโทษ - บทสนทนา G - บทสนทนา H	16, 17, 18 19,20

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ประเภทของจุดประสงค์ของ การใช้ภาษา	หัวข้อ	เลขข้อสอบ
5. การบรรลุเป้าหมายการชักจูง โน้มน้าว	- การสั่งอาหาร - บทสนทนา I - บทสนทนา J	21, 22, 23, 24, 25
6. การใช้ภาษาเพื่อจุดประสงค์ใน การท้าทายการเข้าสังคม	- การพบปะผู้คน - บทสนทนา K - บทสนทนา L	26, 27, 28, 29, 30

ตารางที่ 5 หัวข้อ ทักษะที่ทดสอบ และจำนวนข้อคำถามของแบบทดสอบด้านการอ่าน

หัวข้อ	ความสามารถ	ใจความ สำคัญ	รายละเอียด สนับสนุน	การ คาดคะเน	การ อนุมาน	การอ้างอิง คำสรรพนาม
1. Fondant Cakes and Cupcakes		1	2,3,4,5	6	7	8
2. Hit by Car		9	10,11,12,13	14	15	16
3. Take a bite out of Bangkok with Amari Watergate		17	18,19,20,21	22	23	24
4. IxoostEsavox Lamborghini Speaker System		25	26,27,28,29	30	31	32
5. Lime		33	34,35,36,37	38	39	40

ตารางที่ 6 จุดประสงค์และจำนวนข้อของแบบทดสอบด้านการเขียน

จุดประสงค์ของการวัด	จำนวนข้อ
1. สามารถเข้าใจโครงสร้างพื้นฐานของประโยคในภาษาอังกฤษได้	
1.1 การใช้คำกริยาให้ถูกต้องสอดคล้องกับประธาน	
1.2 ประโยคความเดียว	
1.3 ประโยคความรวม	10
1.4 ประโยคความซ้อน	
1.5 ประโยค กรรมตุลาจากและกรรมวาจก	
2. สามารถใช้คำนำหน้าคำนามได้ (Determiners)	
2.1 คำนำหน้าคำนาม	
2.2 คำที่แสดงความเป็นเจ้าของ	
2.3 คุณศัพท์ที่ชี้เฉพาะเจาะจง	10
2.4 คำที่ใช้บอกปริมาณ	
2.5 คำที่ใช้ในการสร้างคำถาม	
3. สามารถระบุ แยกแยะ ชนิดของคำที่สำคัญต่าง ๆ ได้ (Parts of speech)	
3.1 คำนาม 3.2 คำสรรพนาม 3.3 คำกริยา 3.4 คำคุณศัพท์	14
3.5 คำกริยาวิเศษณ์ 3.6 คำบุพบท 3.7 คำสันธาน	
4. สามารถใช้ การเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ ขั้น กว่า และขั้นสุดได้อย่างถูกต้อง	
4.1 คำคุณศัพท์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบขั้นกว่า	9
4.2 คำคุณศัพท์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบขั้นสุด	

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ โดยมีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือและเอกสารการวัดและการประเมินผลทางภาษา โดยกำหนดจุดประสงค์ของการทดสอบก่อนเรียนตามทักษะ

ทางภาษาอังกฤษ และสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะทางภาษาอังกฤษก่อนเรียน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการใช้ภาษา ดังนี้

ด้านการฟัง

ในด้านการฟังมีแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ โดยมีจุดประสงค์ทางภาษาของ Van Ek เป็นโมเดลในการหาวัดความเข้าใจทางภาษาของนักศึกษา โดยนักศึกษาจะได้รับฟังบทสนทนา ทั้งหมด 6 เรื่อง ได้แก่ การบอกทิศทาง (Giving direction) การสัมภาษณ์งาน (Job interview) งานอดิเรกสุดโปรด (My favorite hobby) การขอโทษ (Apologizing) อาหารเพื่อสุขภาพ (Healthy food) การทักทาย (Greeting people) แต่ละเรื่องจะสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการใช้ภาษา และวัดความเข้าใจในการใช้ภาษาผ่าน ทักษะ ใจความสำคัญ (Main idea) รายละเอียดสนับสนุน (Supporting detail) การคาดคะเน (Prediction) และการอนุมาน (Inference)

ด้านการพูด

ด้านการพูดมีแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ ส่วนนี้ยังคงใช้จุดประสงค์ของภาษาทั้งหมด ประเภทของ Van Ek วัดความสามารถในความเข้าใจผ่านบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกันหกเรื่อง ได้แก่ การบอกและถามทิศทาง (Giving/ Asking direction) การสัมภาษณ์งาน (Job interview) กิจกรรมยามว่าง (Free time activities) การขอโทษ (Apologizing) การสั่งอาหาร (Requesting food) และการกล่าวทักทาย (Greeting people) โดยแต่ละเรื่องจะมีจำนวน 2 บทสนทนา รวมเป็น 30 ข้อ ปรนัย

ด้านการอ่าน

มีแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ จุดประสงค์ของการวัดทักษะด้านการอ่านเพื่อหาความเข้าใจของนักศึกษาในเรื่อง การหาใจความสำคัญ (Main idea) รายละเอียดสนับสนุน (Supporting detail) การคาดคะเน (Prediction) การอนุมาน (Inference) และการอ้างอิงคำสรรพนาม (Pronoun reference) เป็นจำนวน 40 ข้อ ผ่านบทความ 5 เรื่อง ได้แก่

- Fondant Cakes and Cupcakes
- Hit by Car
- Take a bite out of Bangkok with Amari Watergate
- IxoostEsavox Lamborghini Speaker System
- Lime

ด้านการเขียน

แบบทดสอบก่อนเรียนที่ใช้ในการทดสอบการเขียน ได้แก่ แบบทดสอบระบุความผิดพลาด (Error identification) เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยมีจุดประสงค์ของการวัดความสามารถด้านการเขียน ดังนี้ เข้าใจโครงสร้างพื้นฐานของประโยคในภาษาอังกฤษได้ใช้คำนำหน้าคำนามได้

ระบุ แยกแยะ ชนิดของคำที่สำคัญต่าง ๆ ได้ ใช้การเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ ชั้น กว่า และชั้นสูงสุด ได้ โดยในแต่ละข้อจะเป็นการทดสอบความสามารถความเข้าใจในประโยค Simple sentence, Compound Sentence และ Complex sentence อีกด้วย

2. นำแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นเจ้าของภาษาและผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อพิจารณาแก้ไข ตรวจสอบลักษณะการใช้คำถาม ตัวเลือก ความสอดคล้องตามจุดประสงค์ของการทดสอบ แล้วแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3. นำแบบทดสอบที่ผ่านการแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาคคุณภาพของแบบทดสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของข้อสอบรายข้อ โดยมีรายนามผู้เชี่ยวชาญ

ในการพิจารณาดังกล่าว กำหนดให้มีคะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเหมาะสม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเหมาะสม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่เหมาะสม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

4. นำผลการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญไปคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

5. แก้ไขและปรับปรุงแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบ แล้วจัดพิมพ์เป็นร่างเพื่อนำไปทดลองใช้ต่อไป

6. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยบูรพาไปถึงคณบดีคณะเทคโนโลยีสังคมและคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือขออนุญาตในการนำแบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียนภาษาอังกฤษไปทดลองใช้ (Pilot study) กับนักศึกษาจำนวน 30 คน ซึ่งคนละกลุ่มกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

7. หลังทำการทดสอบแล้ว ผู้วิจัยนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบรายข้อ และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากอยู่ในเกณฑ์ระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

8. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR 20 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.99

9. นำแบบทดสอบที่ผ่านการหาคุณภาพและแก้ไขปรับปรุงแล้ว คัดเลือกไว้จำนวน 80 ข้อ ไปจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับจริงเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยนำแบบทดสอบวัดทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนเรียน ทั้ง 4 ด้าน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 155 คน ตามขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากมหาวิทยาลัยบูรพา ถึงคณบดีคณะเทคโนโลยีสังคม และคณบดีคณะอุตสาหกรรมการเกษตร ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยและประสานงาน วัน เวลา การเก็บรวบรวมข้อมูลและการนำกลุ่มตัวอย่างเข้ารับการทดสอบกับอาจารย์ผู้รับผิดชอบ ในรายวิชาภาษาอังกฤษ

2. ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเอง โดยหลังจากชี้แจงทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ ประโยชน์ของการวิจัยนี้ และวิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้มีการใช้ข้อสอบกับกลุ่มนำร่อง เพื่อหาค่าความยากของข้อสอบ และหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ รายข้อ จากนั้นนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งแบบทดสอบมีจำนวน 80 ข้อ ใช้ระยะเวลาในการทำข้อสอบ 2 ชั่วโมง โดยเริ่มจากการสอบทักษะการฟัง ซึ่งนักศึกษาจะได้ฟังบทสนทนาจริง จากเจ้าของภาษาจำนวน 6 บท จำนวน 20 ข้อ แล้วตอบคำถามแบบเลือกคำตอบ ซึ่งมี 4 ตัวเลือก ในแบบทดสอบการพูด จะมีบทสนทนา จำนวน 6 เรื่อง ให้นักศึกษาเลือกประโยคที่เหมาะสมกับสถานการณ์มากที่สุดจากตัวเลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ในแบบทดสอบการอ่านมีเนื้อเรื่อง 6 เรื่องให้อ่านและตอบคำถาม โดยมีตัวเลือก 4 ข้อ จำนวน 20 ข้อ และในแบบทดสอบการเขียนมีลักษณะเป็นข้อสอบวิเคราะห์ข้อพิพาทมี 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3. เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลครบแล้ว ผู้วิจัยตรวจคำตอบ โดยกำหนดให้ข้อที่นักศึกษาตอบ ถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ได้ 0 คะแนน

4. นำผลคะแนนจากแบบทดสอบไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ กำหนดวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษก่อนเรียน ในทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และเขียนของนักศึกษา และจำแนกตามทักษะโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในการหาค่าสถิติ พื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าร้อยละ (Percentage) ของคะแนน ที่ได้จากการทำแบบทดสอบ แล้วนำค่าร้อยละคะแนนที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์การประเมินผลที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พ.ศ. 2559 ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2559 ให้คณะและวิทยาเขตที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย

จัดการวัดผลประเมินการศึกษาทางภาษาอังกฤษ

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาอังกฤษในทักษะการฟัง-พูด อ่าน เขียน โดยจำแนกตามคณะของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง โดยใช้สถิติ t-Test เพื่อหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยแบ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นสองกลุ่ม ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ใช้สูตรและเกณฑ์ ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ถือว่าใช้ได้ หรือข้อคำถามนั้นวัดได้ตรง

1.2 วิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ

1.2.1 หาค่าความยากของข้อสอบคำนวณได้จากสูตร

$$P = \frac{NR}{NT}$$

เมื่อ NR แทน จำนวนคนที่ตอบข้อสอบข้อนั้นถูก
 NT แทน จำนวนคนที่เข้าสอบทั้งหมด

เกณฑ์ที่ใช้ประกอบการพิจารณาความยากของข้อสอบ มีดังนี้

ค่าความยาก 0.81-1.00	หมายถึง	ง่ายมาก (ควรปรับปรุง)
ค่าความยาก 0.60-0.80	หมายถึง	ค่อนข้างง่าย (ดี)
ค่าความยาก 0.40-0.59	หมายถึง	ยากพอเหมาะ (ดีมาก)
ค่าความยาก 0.20-0.39	หมายถึง	ค่อนข้างยาก (ดี)
ค่าความยาก 0-0.19	หมายถึง	ยากมาก (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)

ข้อสอบที่ใช้ได้มีค่าความยากตั้งแต่ 0.20-0.80

1.2.2 หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบรายข้อ คำนวณได้จากสูตร

$$r = \frac{RH}{NH} - \frac{RL}{NL}$$

เมื่อ RH แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบนั้นถูก

RL แทน จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบข้อนั้นถูก

NH แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูง

NL แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มต่ำ

ค่าอำนาจจำแนก 0.60-1.00 หมายถึง อำนาจจำแนกดีมาก

ค่าอำนาจจำแนก 0.40-0.59 หมายถึง อำนาจจำแนกดี

ค่าอำนาจจำแนก 0.20-0.39 หมายถึง อำนาจจำแนกพอใช้

ค่าอำนาจจำแนก 0.10-0.19 หมายถึง อำนาจจำแนกต่ำ (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)

ค่าอำนาจจำแนก -1.00-0.09 หมายถึง อำนาจจำแนกต่ำมาก (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)

ค่าอำนาจจำแนกที่ดี ควรมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

1.3 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน ดังนี้

$$r_{KR-20} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right)$$

เมื่อ r_{KR-20} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

K แทน จำนวนข้อสอบ

P แทน สัดส่วนของผู้ทำถูก หากด้วยจำนวนคนสอบทั้งหมด

q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ $1 - p$

s^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบ

ซึ่งความแปรปรวนหาได้จากสูตร ดังนี้

$$s^2 = \frac{\sum x^2}{N} - \left[\frac{\sum x}{N} \right]^2$$

เมื่อ $\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบ

เกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับควรมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จึงเป็นแบบทดสอบที่สามารถนำไปใช้ได้

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.1.1 การหาค่าเฉลี่ย หรือตัวกลางเลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบภาษาอังกฤษก่อนเรียนใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

ความหมายของสัญลักษณ์

\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.1.2 ค่าร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร ดังนี้

$$P = \frac{F \times 100}{N}$$

ความหมายของสัญลักษณ์

P	แทน	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
F	แทน	จำนวนข้อมูลที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ
N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) คำนวณจากสูตร ดังนี้

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

ความหมายของสัญลักษณ์

SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\sum x$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนในกลุ่ม
$\sum x^2$	แทน	ผลรวมคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

2.2 ใช้สถิติการทดสอบ t-Test เปรียบเทียบแบบรวมกลุ่ม (Independent test) ซึ่งเป็น การทดลองที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละตัวเป็นอิสระต่อกัน เป็นการทดสอบข้อมูล 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน ทดสอบว่า ค่าเฉลี่ยต่างกันหรือไม่ คำนวณจากสูตร ดังนี้

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{S_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

เมื่อ $df = n_1 + n_2 - 2$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่ง ในภาคตะวันออกเฉียง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษก่อนเรียนในทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และเขียนของนักศึกษาปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่ง รวมทั้ง เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนเรียนในทักษะการฟัง-พูด อ่าน เขียน โดยจำแนกตามคณะและเทียบเกณฑ์การวัดผลการประเมินตามข้อบังคับของทางมหาวิทยาลัยรัฐที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พ.ศ. 2559 งานวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัยเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ โดยมีข้อคำถามครอบคลุม ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนตามข้อกำหนด ดังนี้

1. ทักษะการฟัง ประกอบด้วย ข้อสอบเพื่อประเมินความสามารถในด้านการฟังจำนวน 4 ทักษะย่อยดังนี้ การระบุใจความสำคัญ การระบุรายละเอียดสนับสนุน การคาดคะเน การอนุมาน ความ

2. ทักษะการพูด ประกอบด้วย ข้อสอบเพื่อประเมินความสามารถในด้านการพูดเพื่อการสื่อสารจำนวน 6 ทักษะย่อย ดังนี้ การสอบถามและการบอกเส้นทาง การสัมภาษณ์งาน กิจกรรมยามว่าง การขอโทษ การสั่งอาหาร การทักทาย

3. ทักษะการอ่าน ประกอบด้วย ข้อสอบเพื่อประเมินความสามารถในด้านการอ่าน จำนวน 5 ทักษะย่อย ดังนี้ การระบุใจความสำคัญ การระบุรายละเอียดสนับสนุน การคาดคะเน การอนุมาน ความ การอ้างอิงสรรพนาม

4. ทักษะการเขียน ประกอบด้วย ข้อสอบเพื่อประเมินความสามารถในด้านการเขียน จำนวน 4 ทักษะย่อย ดังนี้ การระบุโครงสร้างพื้นฐานของประโยคในภาษาอังกฤษ ความสามารถในการใช้คำนำหน้าคำนาม ความสามารถในการระบุ แยกแยะ ชนิดของคำที่สำคัญต่าง ๆ ความสามารถในการใช้การเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ขั้นกว่า และขั้นสูงสุด

การวิเคราะห์และรายงานผลสอบในงานวิจัย ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลคำร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบทักษะก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยภาพรวม จำแนกตามทักษะ เทียบกับเกณฑ์การวัดผลที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พ.ศ. 2559

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามคณะ

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนก่อนเรียนของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามรายทักษะย่อยและคณะ

ตอนที่ 1 ผลค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทักษะก่อน เรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยภาพรวม จำแนกตามทักษะ เทียบกับเกณฑ์การวัดผลที่ได้รับการรับรองจากสำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษา พ.ศ. 2559

จากการทดสอบนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 155 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะ ก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แบบปรนัยเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ เมื่อพิจารณาผลการทดสอบ ปรากฏดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียนด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

จำนวน กลุ่มตัวอย่าง (n)	คะแนน เต็ม	คะแนนรวมที่ นักศึกษาทำได้ ถูกต้อง	ร้อยละ	\bar{X}	SD
155	12400	4721	38.07	30.46	10.05

จากตารางที่ 7 พบว่าคะแนนทักษะก่อนเรียนทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้ง 4 ทักษะ จำนวน 80 ข้อ คะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้ถูกต้องเท่ากับ 4721 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.07 โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 30.46 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 10.05 เมื่อนำค่าร้อยละของคะแนนรวมที่ได้เทียบเกณฑ์การวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ ปรากฏว่านักศึกษามีคะแนนทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อเทียบการเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาซึ่งกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน คือ คะแนนร้อยละ 0-49 หมายถึง ระดับความสามารถอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ตารางที่ 8 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แยกตามรายทักษะ

ทักษะก่อนเรียน	นักศึกษาชั้นปีที่ 1 (n = 155)				
	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	\bar{X}	SD
ทักษะการฟัง	3100	1197	38.61	7.72	3.35
ทักษะการพูด	3100	1343	43.32	8.66	4.11
ทักษะการอ่าน	3100	1184	38.19	7.64	3.58
ทักษะการเขียน	3100	997	32.16	6.43	2.46
รวม	12400	4721	38.07	30.46	10.05

จากตารางที่ 8 คะแนนรายทักษะก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนพบว่า ทักษะที่กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนได้มากที่สุดคือ ทักษะด้านการพูด ได้คะแนน 1343 คิดเป็นร้อยละ 43.32 รองลงมาคือ ทักษะด้านการอ่าน ได้คะแนน 1184 คิดเป็นร้อยละ 38.19 ทักษะการฟัง ได้คะแนน 1197 คิดเป็นร้อยละ 38.61 และทักษะการเขียน ได้คะแนน 997 คิดเป็นร้อยละ 32.16 ตามลำดับ โดยทุกทักษะมีผลคะแนนร้อยละต่ำกว่าเกณฑ์เมื่อเทียบกับเกณฑ์การวัดผลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พ.ศ. 2559

เมื่อพิจารณา ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในประเด็นทักษะย่อยผลการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียนด้านการฟังของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แยกตามรายทักษะย่อย

ทักษะก่อนเรียน	นักศึกษาชั้นปีที่ 1 (n = 155)				
	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	\bar{X}	SD
ทักษะการฟัง					
1. การระบุใจความสำคัญ	775	264	34.06	1.70	1.18
2. การระบุรายละเอียดสนับสนุน	930	437	46.99	3.82	1.43
3. การคาดคะเน	620	207	33.39	1.34	1.00
4. การอนุมานความ	775	289	37.29	1.86	1.33
รวม	3100	1197	38.61	7.72	3.35

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนการทดสอบทักษะการฟัง เมื่อจำแนกตามทักษะย่อยระดับต่ำกว่าเกณฑ์ทุกรายทักษะย่อย โดยทักษะการฟังย่อยที่กลุ่มตัวอย่างทำได้คะแนนสูงสุดคือ ทักษะการระบุรายละเอียดสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 46.99 และ ทักษะย่อยด้านการฟังที่กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนได้ต่ำสุดคือ ทักษะการคาดคะเน คิดเป็นร้อยละ 33.39

ตารางที่ 10 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียนด้าน การพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แยกตามรายทักษะย่อย

ทักษะก่อนเรียน	นักศึกษาชั้นปีที่ 1 (n = 155)				
	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	\bar{X}	SD
ทักษะการพูด					
1. การสอบถามและการบอกเส้นทาง	620	271	43.71	1.75	1.25
2. การสัมภาษณ์งาน	465	185	39.78	1.19	0.95
3. การบอกกิจกรรมยามว่าง	620	261	42.10	1.68	1.18
4. การขอโทษ	465	160	34.41	1.03	0.93
5. การสั่งอาหาร	620	365	58.87	2.35	1.31
6. การทักทาย	310	101	32.58	0.65	0.72
รวม	3100	1343	43.32	8.66	4.11

จากตารางที่ 10 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีผลคะแนนการทดสอบในทักษะย่อยของการพูดต่ำกว่าเกณฑ์ทุกรายทักษะ ยกเว้นทักษะการสั่งอาหาร โดยได้ผลการทดสอบคิดเป็นคะแนนร้อยละ 58.87

ตารางที่ 11 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียนด้านการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แยกตามรายทักษะย่อย

ทักษะก่อนเรียน	นักศึกษาชั้นปีที่ 1 (n = 155)				
	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	\bar{X}	SD
ทักษะการอ่าน					
1. การระบุใจความสำคัญ	310	88	28.39	0.57	0.62
2. การระบุรายละเอียดสนับสนุน	1240	572	46.13	3.69	1.92
3. การคาดคะเน	465	177	38.06	1.14	0.99
4. การอนุมานความ	620	195	31.45	1.26	1.03
5. การอ้างอิงสรรพนาม	465	152	32.69	0.98	0.86
รวม	3100	1184	38.19	7.64	3.58

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนการทดสอบทักษะการอ่าน เมื่อจำแนกตามทักษะย่อยระดับต่ำกว่าเกณฑ์ทุกรายทักษะย่อย โดยทักษะย่อยของการอ่านที่กลุ่มตัวอย่างทำได้คะแนนสูงสุดคือ ทักษะการระบุรายละเอียดสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 46.13 และ ทักษะย่อยด้านการอ่านที่กลุ่มตัวอย่างทำได้ต่ำสุดคือ ทักษะการอนุมานความ คิดเป็นร้อยละ 31.45

ตารางที่ 12 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียน
ด้านการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แยกตามรายทักษะย่อย

ทักษะก่อนเรียน	นักศึกษาชั้นปีที่ 1 (n = 155)				
	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	\bar{X}	SD
ทักษะการเขียน					
1. การระบุโครงสร้างพื้นฐานของประโยคใน ภาษาอังกฤษ	775	177	22.84	1.14	1.02
2. การใช้คำนำหน้าคำนาม	930	376	40.43	2.43	1.27
3. ระบุ แยกแยะชนิดของคำ	1085	340	31.34	2.18	1.23
4. การใช้คำคุณศัพท์เปรียบเทียบขั้นกว่า และ ขั้นสูงสุด	310	104	33.5	0.67	0.76
รวม	3100	997	32.16	6.43	2.46

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนการทดสอบทักษะการเขียน เมื่อจำแนกตามทักษะย่อยระดับต่ำกว่าเกณฑ์ทุกรายทักษะย่อย โดยทักษะย่อยของการเขียนที่กลุ่มตัวอย่างทำได้คะแนนสูงสุดคือ ทักษะการใช้คำนำหน้าคำนาม คิดเป็นร้อยละ 40.43 และ ทักษะย่อยด้านการเขียนที่กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนได้ต่ำสุดคือ ทักษะการระบุ โครงสร้างพื้นฐานของประโยคในภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 22.84

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามคณะ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้ง 2 คณะ คือ คณะอุตสาหกรรมเกษตร และคณะเทคโนโลยีสังคมโดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบแบบรวมกลุ่ม ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน			ร้อยละ	\bar{X}	SD	ระดับ ความหมาย ของคะแนน ร้อยละ
	กลุ่ม ตัวอย่าง (n)	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้				
1. เทคโนโลยี อุตสาหกรรมการเกษตร	78	6240	2228	35.71	28.56	8.89	ต่ำกว่าเกณฑ์
2. เทคโนโลยีสังคม	77	6160	2493	40.47	32.38	10.82	ต่ำกว่าเกณฑ์
รวม	155	12400	4721	38.07	30.46	10.05	ต่ำกว่าเกณฑ์

จากตารางที่ 13 พบว่า คะแนนทักษะก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามคณะผลปรากฏว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสังคม ได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบสูงกว่า นักศึกษาจากคณะอุตสาหกรรมการเกษตร โดยได้คะแนนร้อยละ 40.47 และ 35.71 ตามลำดับ และเมื่อนำค่าคะแนนที่ได้เทียบกับเกณฑ์การวัดผลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พบว่า คะแนนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสังคมและคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการเกษตร อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์

ตารางที่ 14 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามคณะ

ทักษะ	เทคโนโลยีอุตสาหกรรม การเกษตร		เทคโนโลยีสังคม		t	sig
	n = 78		n = 77			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ทักษะการฟัง	7.04	3.14	8.42	3.42	2.606	0.010
2. ทักษะการพูด	8.33	3.92	9.00	4.30	1.010	0.314
3. ทักษะการอ่าน	7.06	3.11	8.22	3.93	2.033	0.044
4. ทักษะการเขียน	6.13	2.28	6.74	2.61	1.557	0.121
รวมเฉลี่ย	28.56	8.89	32.38	10.82	2.395	0.018

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 14 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะก่อนเรียน ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้ง 2 คณะ คือ คณะอุตสาหกรรม การเกษตรและคณะเทคโนโลยีสังคม ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนก่อนเรียนทางการฟัง-พูด อ่าน และเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p \leq .05$)

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนก่อนเรียนของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามรายทักษะย่อยและคณะ

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อในการวัดทักษะ ก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ดังนี้

1. ทักษะการฟัง ประกอบด้วย ข้อสอบเพื่อประเมินความสามารถของกลุ่มตัวอย่างด้าน การระบุใจความสำคัญ ระบุรายละเอียดสนับสนุน การคาดคะเน และการอนุมานความ ปรากฏผล ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ค่าร้อยละของคะแนนทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตาม ทักษะย่อยของทักษะการฟัง และคณะ

ทักษะย่อยของ ทักษะการฟัง	คะแนน เต็ม	คณะ				
		เทคโนโลยี		คะแนน เต็ม	เทคโนโลยีสังคม	
		อุตสาหกรรม			(n=77)	
		คะแนน ที่ได้	คิดเป็น ร้อยละ		คะแนน ที่ได้	คิดเป็น ร้อยละ
1. การหาใจความสำคัญ	390	122	31.28	385	142	36.88
2. การหารายละเอียดสนับสนุน	460	199	43.26	462	238	51.52
3. การคาดคะเน	312	90	28.85	308	117	37.99
4. การอนุมานความ	390	138	35.38	385	151	39.22
รวม	1552	549	35.37	1540	648	42.08

จากตารางที่ 15 พบว่า คะแนนทักษะก่อนเรียนด้านการฟังในทักษะย่อย ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ทั้งสองคณะมีคะแนนร้อยละในทุกทักษะต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินผลของสำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษา ยกเว้นทักษะย่อย การหารายละเอียดสนับสนุนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสังคม โดยสรุปได้ว่า คะแนนร้อยละในทักษะย่อยที่นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมทำได้มากที่สุดคือ ทักษะการหารายละเอียดสนับสนุน ร้อยละ 43.26 และทักษะย่อยที่ทำได้น้อยที่สุดคือ ทักษะการคาดคะเน ร้อยละ 28.85 ทักษะที่นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสังคมทำคะแนนร้อยละได้มากที่สุดคือ ทักษะการหารายละเอียดสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 51.73 และทักษะที่ทำได้น้อยที่สุด คือทักษะการอนุมานความ ได้คะแนนร้อยละ 39.22

2. ทักษะการพูด ประกอบด้วย ประกอบด้วย ข้อสอบเพื่อประเมินความสามารถในด้าน การพูดเพื่อการสื่อสารจำนวน 6 ทักษะย่อย ได้แก่ การพูดเพื่อสอบถามและการบอกเส้นทาง การพูดเพื่อสัมภาษณ์งาน การพูดเพื่อบอกกิจกรรมยามว่าง การพูดเพื่อขอโทษ การพูดเพื่อสั่งอาหารและการพูดเพื่อทักทาย ปรากฏผลดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ค่าร้อยละของคะแนนทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตาม ทักษะย่อยของทักษะการพูด และคณะ

ทักษะย่อยของ ทักษะการพูด	คะแนน เต็ม	คณะ				
		เทคโนโลยี		คะแนน เต็ม	เทคโนโลยีสังคม (n=77)	
		อุตสาหกรรม			คะแนน ที่ได้	คิดเป็น ร้อยละ
		คะแนน ที่ได้	คิดเป็น ร้อยละ			
1. การพูดเพื่อสอบถามและ การบอกเส้นทาง	308	127	41.23	312	144	46.15
2. การพูดเพื่อสัมภาษณ์งาน	231	96	41.56	234	89	38.03
3. การพูดเพื่อบอก กิจกรรมยามว่าง	308	118	38.31	312	143	45.83
4. การพูดเพื่อขอโทษ	231	82	35.5	234	78	33.33
5. การพูดเพื่อสั่งอาหาร	308	178	57.8	312	187	59.94
6. การพูดเพื่อทักทาย	154	49	31.82	156	52	33.33
รวม	1540	650	42.2	1560	693	44.42

จากตารางที่ 16 พบว่า คะแนนทักษะก่อนเรียนด้านการพูดในทักษะย่อยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เมื่อจำแนกตามทักษะและคณะ ปรากฏผล คือ นักศึกษาทั้ง 2 คณะ มีทักษะย่อยที่ผ่านเกณฑ์การประเมินเพียงทักษะเดียว คือ ทักษะการพูดเพื่อสั่งอาหาร ส่วนทักษะย่อยอื่น ๆ อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ทักษะย่อยที่นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการเกษตรทำคะแนนได้มากที่สุด คือ ทักษะการพูดเพื่อสั่งอาหาร คิดเป็นร้อยละ 57.8 และทักษะย่อยที่ทำคะแนนน้อยที่สุดคือ ทักษะการพูดเพื่อการทักทาย โดยมีคะแนนร้อยละ 31.82 ในขณะที่ทักษะย่อยที่นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสังคมทำได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.94 และทักษะย่อยที่ทำคะแนนได้น้อยที่สุดคือ ทักษะการพูดเพื่อขอโทษและการพูดเพื่อทักทาย โดยมีคะแนนร้อยละเท่ากันคือ 33.33

3. ทักษะการอ่าน ประกอบด้วย ข้อสอบเพื่อประเมินความสามารถในด้านการอ่าน จำนวน 5 ทักษะย่อย ดังนี้ การระบุใจความสำคัญ การระบุรายละเอียดสนับสนุน การคาดคะเน การอนุมาน และการอ้างอิงสรรพนาม ปรากฏผลดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ค่าร้อยละของคะแนนทักษะก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามทักษะย่อยของทักษะการอ่าน และคณะ

ทักษะย่อยของ ทักษะการอ่าน	คะแนน เต็ม	คณะ				
		เทคโนโลยี อุตสาหกรรม การเกษตร (n=78)		คะแนน เต็ม	เทคโนโลยีสังคม (n=77)	
		คะแนน ที่ได้	คิดเป็น ร้อยละ		คะแนน ที่ได้	คิดเป็น ร้อยละ
1. การระบุใจความสำคัญ	156	40	25.64	154	48	31.17
2. การระบุรายละเอียด สนับสนุน	624	271	43.43	616	301	48.86
3. การคาดคะเน	234	83	35.47	231	94	40.69
4. การอนุมาน	321	88	27.41	299	107	35.79
5. การอ้างอิงสรรพนาม	234	69	29.49	231	83	35.93
รวม	1569	551	35.12	1531	633	41.35

จากตารางที่ 17 พบว่า คะแนนทักษะก่อนเรียนด้านการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เมื่อจำแนกตามทักษะและคณะ ปรากฏผลดังนี้ ทักษะย่อยของทักษะการอ่านในทุกทักษะย่อยของนักศึกษาทั้ง 2 คณะ อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินผลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทักษะย่อยที่นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการเกษตรทำคะแนนได้มากที่สุดคือ ทักษะการระบุรายละเอียดสนับสนุน ร้อยละ 43.43 และทักษะย่อยที่ทำคะแนนได้น้อยที่สุดคือ ทักษะการระบุใจความสำคัญ ร้อยละ 25.64 ทักษะย่อยที่นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสังคมทำได้มากที่สุดคือ ทักษะการระบุรายละเอียดสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 48.86 และทักษะย่อยที่ทำคะแนนได้น้อยที่สุดคือ ทักษะการระบุใจความสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 31.17

4. ทักษะการเขียน ประกอบด้วย ข้อสอบเพื่อประเมินความสามารถทางการเขียน จำนวน ทักษะ 4 ย่อย ดังนี้ ทักษะการระบุโครงสร้างพื้นฐานของประโยคในภาษาอังกฤษ ทักษะการใช้คำนำหน้าคำนาม ทักษะการระบุ แยกแยะ ชนิดของคำที่สำคัญต่าง ๆ ทักษะการเปรียบเทียบ คำคุณศัพท์ขั้นกว่าและขั้นสูงสุด ตารางที่ 4 ค่าร้อยละของคะแนนทักษะ ปรากฏผลดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ค่าร้อยละของคะแนนทักษะก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามทักษะย่อยของทักษะการเขียน และคณะ

ทักษะย่อย ของทักษะการเขียน	คะแนน เต็ม	คณะ				
		เทคโนโลยี อุตสาหกรรม		คะแนน เต็ม	เทคโนโลยีสังคม (n=77)	
		คะแนน ที่ได้	คิดเป็น ร้อยละ		คะแนน ที่ได้	คิดเป็น ร้อยละ
1. การระบุโครงสร้างพื้นฐาน ของประโยคในภาษาอังกฤษ	390	82	21.03	385	95	24.68
2. การใช้คำนำหน้าคำนาม	468	177	37.82	462	199	43.07
3. ระบุ แยกแยะชนิดคำ	546	163	29.85	539	177	32.84
4. การใช้คำคุณศัพท์ เปรียบเทียบขั้นกว่าและ ขั้นสูงสุด	156	56	35.9	154	48	31.17
รวม	1560	478	30.64	1540	519	33.7

จากตารางที่ 18 พบว่า คะแนนทักษะก่อนเรียนด้านการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เมื่อจำแนกตามทักษะและคณะ ปรากฏผลดังนี้ ทักษะย่อยของทักษะการเขียนในทุกทักษะของนักศึกษาทั้ง 2 คณะ อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินผลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทักษะย่อยที่นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการเกษตรทำได้คะแนนมากที่สุดคือ ทักษะการใช้คำคุณศัพท์เปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด ร้อยละ 35.9 ทักษะย่อยที่ทำได้ดีคะแนนน้อยที่สุดคือ ทักษะการระบุโครงสร้างพื้นฐานของประโยคในภาษาอังกฤษ ร้อยละ 21.03 ทักษะย่อยที่นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสังคมทำได้มากที่สุดคือ ทักษะการใช้คำนำหน้าคำนาม คิดเป็นร้อยละ 43.07 และทักษะย่อยทำได้คะแนนน้อยที่สุดคือ ทักษะการใช้คำคุณศัพท์เปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด ร้อยละ 31.17

ตารางที่ 19 ค่าร้อยละของคะแนนทักษะก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามคณะและความสามารถในการจำแนกชนิดของประโยค

ลักษณะชนิดของ ประโยคของการเขียน	คะแนน เต็ม	คณะ				
		เทคโนโลยี อุตสาหกรรม		คะแนน เต็ม	เทคโนโลยีสังคม (n=77)	
		คะแนน ที่ได้	คิดเป็น ร้อยละ		คะแนน ที่ได้	คิดเป็น ร้อยละ
				คะแนน เต็ม		
1. ประโยคความเดียว	390	180	46.15	385	185	48.05
2. ประโยคความรวม	624	256	41.03	616	213	34.58
3. ประโยคความซ้อน	546	42	7.69	539	121	22.45
รวม	1560	478	30.64	1540	519	33.7

จากตารางที่ 19 พบว่า คะแนนของความสามารถก่อนเรียนด้านการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เมื่อจำแนกตามลักษณะชนิดของประโยคและคณะพบว่า นักศึกษาทั้ง 2 คณะ ทำข้อสอบที่เป็นประโยคความเดียวได้ร้อยละ 46.15 และ 48.05 และประโยคความรวมร้อยละ 41.03 และ 34.58 ได้ถูกต้องมากกว่าประโยคความซ้อน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และ 22.45 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษก่อนเรียนในทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และเขียน และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนเรียนในทักษะการฟัง-พูด อ่าน เขียน โดยจำแนกตามคณะของนักศึกษาปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่ง

ประชากรของการวิจัยคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงใต้ที่ยังไม่เคยลงทะเบียนเรียนในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 260 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จาก 2 คณะ ได้แก่ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการเกษตร จำนวน 130 คน และคณะเทคโนโลยีสังคม จำนวน 130 คน จากนั้นคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่ และมอร์แกน ได้จำนวน 155 คน แบ่งเป็น คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการเกษตร จำนวน 78 คน และคณะเทคโนโลยีสังคม จำนวน 77 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 157 ข้อ โดยมีการหาค่าความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกข้อสอบ รายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ปรับปรุงเป็นแบบทดสอบเป็นจำนวน 80 ข้อ นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 155 คน ซึ่งประกอบด้วย คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการเกษตร จำนวน 78 คน และคณะเทคโนโลยีสังคม จำนวน 77 คน และตรวจให้คะแนน จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทางสถิติเพื่อหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยใช้สถิติ t-Test

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงใต้ สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ตามลำดับ ดังนี้

1. ความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงใต้ โดยภาพรวม เมื่อพิจารณาจากความสามารถทางด้านทักษะการฟัง การพูด

การอ่านและการเขียน พบว่ามีคะแนนร้อยละ 38.18 ซึ่งเมื่อนำค่าร้อยละของคะแนนที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์การวัดผลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผลปรากฏว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามคณะ ในภาพรวม พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาทักษะก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงใต้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ทักษะก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงใต้ อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ โดยมีค่าร้อยละของคะแนนที่ได้เท่ากับ 38.42 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าความรู้ของนักศึกษาที่มาจากสายสามัญและสาขาอาชีพนั้นต้องได้รับการฝึกฝนในทักษะ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพิ่มเติม ทั้งนี้การที่คะแนนของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ อาจเป็นเพราะการทดสอบนี้ เป็นการทดสอบก่อนเรียนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งข้อคำถามที่อยู่ในแบบทดสอบมาจากเนื้อหาที่ต้องศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทำให้ความรู้เดิมพื้นฐานที่มีอยู่อาจจะไม่เพียงพอต่อการทำแบบทดสอบ ด้วยเหตุนี้จึงอาจทำให้ผลการทดสอบอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ดังที่ Seth (2015) กล่าวไว้ว่า การทดสอบก่อนเรียนเป็นการประเมินความรู้ก่อนเรียนเพื่อหาทักษะที่เป็นจุดบกพร่องของผู้เรียนเพื่อให้ผู้สอนสามารถปรับปรุงเนื้อหาหรือวิชาให้เหมาะสมสำหรับผู้เรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อูไร มากคณา (2556) ที่ได้ทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้านการพูดของนักศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการทดสอบก่อนเรียนนั้นอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และสามารถนำคะแนนไปปรับปรุงในการเรียนการสอนและพัฒนาจุดด้อยของนักศึกษาได้

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้นักศึกษามีผลการทดสอบก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ต่ำกว่าเกณฑ์เกิดจากการที่นักศึกษาไม่มีความสามารถ รวมถึงการมีความรู้ด้านคำศัพท์อยู่ในวงจำกัด เนื่องจากเนื้อหาที่นำมาทำเป็นแบบทดสอบมาจากระดับอุดมศึกษา จึงทำให้นักศึกษามีคะแนนการทดสอบอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์

2. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทำแบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงใต้ จำแนกตามคณะพบว่า นักศึกษามีความสามารถต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สาเหตุ

ที่เป็นดั่งนี้อาจเป็นเพราะความต่างทางการรับนักศึกษาเข้าเรียนซึ่งพบว่า ในคณะเทคโนโลยีสังคมมีนักศึกษาส่วนใหญ่ที่มาจากสายสามัญ (ม. 4-6) ส่วนคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการเกษตรมีการรับนักศึกษาส่วนใหญ่มาจากสายอาชีพ (ปวส.) ซึ่งหลักสูตรสามัญจะมีการเน้นการเรียนการสอนในด้านทฤษฎีมากกว่า ทำให้ความรู้พื้นฐานมีมากกว่าสายอาชีพที่เน้นการเรียนการสอนไปในทางปฏิบัติ (ชนภรณ์ ชาคโรทัย, 2558)

3. ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยวัดทักษะ ทั้ง 4 ด้านแยกอภิปรายเป็นรายทักษะได้ ดังนี้

ทักษะการฟัง ในงานวิจัยชิ้นนี้ได้ศึกษาทักษะย่อยของทักษะการฟังดังต่อไปนี้ การระบุใจความสำคัญ การระบุรายละเอียดสนับสนุน การคาดคะเน และการอนุมานความ ซึ่งทักษะที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ ทักษะการคาดคะเน คิดเป็นร้อยละ 33.38 แสดงให้เห็นถึงความไม่เข้าใจในทักษะการคาดคะเนมากที่สุด โดยอาจมีสาเหตุจาก การฟังที่ไม่สามารถจับใจความได้ ส่งผลทำให้ไม่สามารถคิดวิเคราะห์ในเนื้อหาและเลือกข้อความที่เหมาะสมได้ อาจเนื่องมาจากการไม่คุ้นเคยในสำเนียงภาษาของเจ้าของภาษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพิมล รียาย และธนากร จำศรี (2555) ที่ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย พบว่า ทักษะทางภาษาอังกฤษในการการฟัง-พูด มีความสำคัญในการสื่อสารระหว่างชาวต่างประเทศ เป็นทักษะที่แสดงออกทางคำพูด และในการฝึกทักษะนั้นจะต้องเริ่มจากสามารถจำแนกเสียงได้ไปจนถึงฟังข้อความในระดับความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้เข้าใจ

ทักษะการพูด ศึกษาทักษะย่อย ได้แก่ การสอบถามและการบอกเส้นทาง การสัมภาษณ์งาน กิจกรรมยามว่าง การขอโทษ การสั่งอาหาร และการทักทาย ทักษะที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือ ทักษะการทักทาย คิดเป็นร้อยละ 32.58 สะท้อนถึง ความสามารถในการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมในด้านการทักทายของนักศึกษามีความจำกัด ทั้งในด้านคำศัพท์และด้านไวยากรณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไร มากคณา (2556) ศึกษาเรื่อง ความสามารถในการฟัง พบว่า นักศึกษามีความรู้เรื่องคำศัพท์ในวงจำกัดที่แคบ หรือมีความรู้พื้นฐานด้านคำศัพท์อยู่ในระดับต่ำ เมื่อมอบหมายให้แต่งบทสนทนา มักทำไม่ได้ หรือใช้เครื่องมือทางอินเทอร์เน็ตอยู่เสมอ บางครั้ง คำศัพท์ที่นำมาใช้ไม่ตรงกับบริบทที่ต้องการ

ทักษะการอ่าน ศึกษาทักษะย่อย การระบุใจความสำคัญ การระบุรายละเอียดสนับสนุน การคาดคะเน การอนุมานความ และการอ้างอิงสรรพนาม ทักษะที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือทักษะการระบุใจความสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 28.39 แสดงให้เห็นว่าความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษามีน้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Zin, Eng and Galea (2013) ได้ทดสอบระดับ

ทักษะการอ่านที่สำคัญของผู้เรียนภาษาอังกฤษในมาเลเซีย พบว่า นักศึกษาขาดการคิดวิเคราะห์ ในข้อความที่อ่าน โดยไม่สามารถระบุวัตถุประสงค์ ใจความสำคัญ หรือข้อความสนับสนุนในเรื่องที่อ่านได้

ทักษะการเขียน ศึกษาทักษะย่อย การระบุโครงสร้างพื้นฐานของประโยคในภาษาอังกฤษ ความสามารถในการใช้คำนำหน้าคำนาม ความสามารถในการระบุ แยกแยะ ชนิดของคำที่สำคัญต่าง ๆ และความสามารถในการใช้ การเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ขั้นกว่า และขั้นสูงสุด โดยทักษะที่นักศึกษาได้คะแนนน้อยที่สุดคือ ทักษะการระบุโครงสร้างพื้นฐานของประโยคในภาษาอังกฤษ ร้อยละ 30.06 แสดงให้เห็นว่าความสามารถการระบุโครงสร้างพื้นฐานของประโยคในภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยเรื่องของ กาล (Tense) รูปแบบของประโยค (Kinds of sentence) และประโยคกรรม ตูจากและกรรมวาจก (Active and passive voice) ทั้งหมดอยู่ในระดับต่ำมาก และทักษะการเขียน จำแนกตามชนิดของประโยค พบว่า ถึงแม้ว่านักศึกษาทั้ง 2 คณะจะทำคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ก็ทำคะแนนประโยคความเดียวและประโยคความรวม ได้มากกว่าประโยคความซ้อน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กาโสม หมาเกิ้น และนิสากร จารุณี (2560) ที่ทดสอบระดับความสามารถด้านการเขียน ซึ่งครอบคลุมในส่วนของความรู้ด้าน ไวยากรณ์โดยอิงจากเกณฑ์การทดสอบตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พบว่าความสามารถด้านไวยากรณ์ในเรื่อง Tense อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาก

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การขาดความสามารถด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์การวัดผลของสำนักงานการอุดมศึกษา ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์เพื่อให้นักศึกษาทราบถึงรู้ความสามารถเด่น-ด้อย ของตนเอง และเตรียมพร้อมในการปรับปรุงแก้ไขในข้อบกพร่องของตน เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและเข้าใจบทเรียนมากขึ้น และเพื่อเป็นข้อมูลให้แก่ผู้สอนในการเตรียมการเรียนการสอน รู้ถึงความสามารถของนักศึกษาในแต่ละคน ได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ผู้สอนสามารถจัดกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน หรืออยู่ในระดับเดียวกันให้อยู่กลุ่มเดียวกันได้ และสามารถปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาให้เหมาะสมกับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ความสามารถด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นผลที่เกิดจากการศึกษาทักษะย่อยของแต่ละทักษะที่มีข้อจำกัด ดังต่อไปนี้

1. การสร้างแบบทดสอบ ด้านการพูดและการเขียนเป็นแบบทดสอบที่ผลทางอ้อม ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรเป็นการทดสอบโดยตรง

2. ทักษะที่นำมาสร้างแบบทดสอบมาจากหลักสูตรที่มีความจำกัดในรายวิชา ในงานวิจัยครั้งนี้ควรมีการสร้างแบบทดสอบที่มีความครอบคลุมในทักษะต่างๆมากกว่าเดิม

3. หากนำผลการวิจัยไปใช้ควรพิจารณาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่ทำให้นักศึกษามีผลคะแนนในระดับต่ำ เนื่องจากการทดสอบนี้เป็นการทดสอบก่อนเรียนซึ่งผลของคะแนนไม่มีผลต่อการให้คะแนนจริง แต่เป็นเพียงการวัดความสามารถก่อนเรียนเพื่อศึกษาทักษะที่นักศึกษาบกพร่อง และวางแผนในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

4. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่งเพียงเท่านั้น ในครั้งต่อไปอาจจะศึกษากับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่นบ้างเพื่อเห็นภาพรวมในมหาวิทยาลัยทุกสังกัด

5. ในงานวิจัยครั้งนี้เนื้อหาที่นำมาออกข้อสอบเป็นเนื้อหาที่สร้างมาจากจุดประสงค์ในรายวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 80 ข้อ ประกอบด้วย 4 ทักษะ อาจทำให้ไม่ครอบคลุมในเนื้อหาเฉพาะเรื่องในทักษะนั้น ๆ ได้ทั้งหมด ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปอาจทำเพียงวัดทักษะใดทักษะหนึ่ง ความครอบคลุมของเนื้อหา

ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยในทักษะใดทักษะหนึ่งเพื่อความครอบคลุมทางเนื้อหาที่ชัดเจน ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่แม่นยำขึ้น ทั้งในรายคนและภาพรวมของกลุ่ม

2. ในงานวิจัยนี้จำกัดการศึกษาเพียงแคในกลุ่มของนักศึกษาปีที่ 1 เท่านั้น ดังนั้นควรทำงานวิจัยเพื่อหาทักษะที่นักศึกษาบกพร่องในชั้นปีอื่น โดยผู้สอนสามารถทราบถึงปัญหาเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดกลุ่มเรียน และประโยชน์ต่อตัวนักศึกษาในการพัฒนาทักษะด้วยของตนเอง

บรรณานุกรม

- กรมอาเซียน กระทรวงต่างประเทศ. (2560). *ความเป็นมาของอาเซียน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.mfa.go.th/asean/contents/files/other-20150407-154408-852678.pdf>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557, 14 มกราคม). *เรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. เข้าถึงได้จาก http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=36904&Key=news_act
- ณัฐพงษ์ ภักดีเจริญ. (2561). *Main Idea*. เข้าถึงได้จาก <http://www.bwc.ac.th/e-learning/taidream/main%20idea.html>
- ญาณัจฉรา สุกแท้. (2551). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 13(14), 47-54.
- ทักษิณา ศรีประชา. (2559). *พีชคณิต Error identification (1)*. กรุงเทพฯ: สมาร์ท อินเทลลิเจนท์.
- ทิพย์ ขำอยู่, เสรี ชัดเข้ม และกฤษณะ ชินสาร. (2555). การวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยประยุกต์โมเดลลำดับขั้นคุณลักษณะและการทดสอบแบบปรับเหมาะด้วยคอมพิวเตอร์. *วิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา*, 10(12), 54-69
- ชนกรณ์ ชاکโรทัย. (2558). *เปรียบเทียบระหว่างการเรียนสายสามัญกับการเรียนสายอาชีพ*. เข้าถึงได้จาก http://thewayfortomorrow.blogspot.com/2015/06/blog-post_21.html
- ธวัชพร ตันตระกูล. (2557). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ธีราพร แซ่แห้ว, ศศิวิมล คงเมือง และจิตรลดา บุรพรัตน์. (2552). *การพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นพรัตน์ ปัญญาดีลภพศ์. (2559). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเน้นความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และการใช้พจนานุกรมโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*, 10(2), 23-34.

- นวลทวิ อึ้งพรหมบัณฑิต, รพีพร สร้อยน้ำ, ประยงค์ กลั่นฤทธิ์. (2556). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการแก้ปัญหาแบบ IDEAL ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. Graduate Research Conference, 1239-1249.
- นิตยารัตน์ กงนาถิก. (2544). *เอกสารประกอบการเรียนวิชาหลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา*. นครศรีธรรมราช: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- บุญชม ศรีสะอาด.(2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บริษัท จ๊อบ ดีบี (ประเทศไทย) จำกัด. (2018). *ภาษาอังกฤษของคนไทย อยู่ตรงไหนในอาเซียน*. เข้าถึงได้จาก <https://th.jobsonline.com/th-th/articles/อังกฤษคนไทย-อาเซียน>.
- บอร์นคาเฟ. (2559, กรกฎาคม). สูตรสวยจากก้นครัว. *Bitter Sweet*, 9, 51.
- ปราณี หล้าเบญจนะ. (2559). *การหาคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผล*. เข้าถึงได้จาก http://edu.yru.ac.th/evaluate/attach/1465551003_เอกสารประกอบการอบรม.pdf
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2547). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แฮ็สออฟเคอร์มิสท์.
- พิสนุ พงศ์ศรี (2555). *การเขียนรายงานวิจัยและวิทยานิพนธ์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- พิชิตวิทย์ เพชรชนะกุล. (2560). *จับจุด Error Identification*. กรุงเทพฯ: คาร์เปเดียมเมอร์.
- มานิตย์ บุญมา. (2557). *การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ห้อง EL/EP 201วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจอำเภอสันทรายจังหวัดเชียงใหม่*. เชียงใหม่: คณะอุตสาหกรรมท่องเที่ยว, วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ.
- รัตติมา เจริญสุข. (2559). *การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วนิดา เข่นประโคน. (2557). *แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ*. เข้าถึงได้จาก https://www.kroobannok.com/news_file/p43717721000.pdf

- วันวิสาข์ วรรณภีระ. (2557). *การพัฒนาทักษะทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาระดับชั้น ปวช. 3 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมแผนกวิชาไฟฟ้าวิทยาลัยเทคโนโลยีหมู่บ้านครูภาคเหนือ*. ลำพูน: หมวดสามัญญาภาษาอังกฤษ, วิทยาลัยเทคโนโลยีหมู่บ้านครูภาคเหนือ.
- วิพารุณี ช่อนเจริญ. (2559). *การพัฒนาทักษะทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของนักเรียนชั้น ปวช. 1 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุงวิทยาลัยการอาชีพฝาง จ.เชียงใหม่*. เชียงใหม่: แผนกวิชาสามัญญาสัมพันธ์ วิทยาลัยการอาชีพฝาง สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ.
- วิดา ช่อนจำ. (2551). *การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยจุดบกพร่องในการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนและการดำเนินการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วีร์ ระวัง. (2558). *ศาสตร์ภาษาอังกฤษสำหรับคนไทยผู้อาศัยใน*. นนทบุรี: ภาพพิมพ์
- วีรวรรณ ทวีวงศ์ศักดิ์สกุล และวิภา รัตนสุมาวงศ์. (2009). *Pronoun reference*. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaigoodview.com/node/42395>
- ศิริเดช สุชีวะ. (2550). *การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภวัฒน์ พุกเจริญ. (2559). *ตะลุยโจทย์ Error 500 ข้อ(10)*. กรุงเทพฯ: สามลดา.
- สุทิน พูนสวัสดิ์. (2559). *Fast-track TOEIC listening* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ ที.จี.อาร์.อี.
- สุนิตย์ ยอดจันทร์. (2555). *การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2*. กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สุพรรณิ อาศัยราช. (2557). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมเสริมแบบเน้นภาระงาน*. กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สุรัชย์ รอดงาม. (2557). *จับตาย! วายร้าย Gat & Admission: Error Identification (7)*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2560). *กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565)*. เข้าถึงได้จาก http://www.mua.go.th/users/bpp/developplan/download/long_range_plan/HEPlan_book.pdf

- สำนักงานจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ. (2560, 14 พฤศจิกายน). *ผลสำรวจภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่อันดับ 53 จาก 80 ประเทศทั่วโลก*. เข้าถึงได้จาก
http://www.amarintv.com/?p=109832?utm_source=linetoday&utm_medium=amarintv&utm_campaign=linepgm
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2529). *เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุไร มากคณา. (2556). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ พื้นที่ใกล้กังวล*. เข้าถึงได้จาก
<http://repository.rmutr.ac.th/bitstream/handle/123456789/534/Fulltext.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- Berry, T. (2008). Pre-assessment. *American Journal of Business Education*, 1(1), 19-22.
- Betsy, J. K., Becker, J., & Young-Suk, K.. (2014). Examining differential item function in trends for English language learners in a reading test: A meta-analytical approach. *Language Testing*, 31(1), 89-109.
- Bridgers, F., Vogel, R., & Lynch, B. (2017). Fostering and assessing critical skills in the speech course. *International Journal of Listening*, 31(1), 19-32.
- Brown, F. G. (1970). *Principle of education and psychological testing*. New York: Rinehart and Winston.
- Canale, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1, 1.
- Caruso, M, Colombi, A. G., & Tebbit, S. (2017). Teaching how to listen. Blended learning for the development and assessment of listening skills in a second language. *Journal of University Teaching & Learning Practice*, 14.
- Chen, J., & Intaraprasert, C. (2014). Reading strategies employed by business english majors with different levels of exposure to specialized courses *Journal of Language Teaching and Research*, 5, 1009-1018.

- Christian, P., Schuger, J. T., & Heather, S. (2011). A nook or a book? comparing college students' reading comprehension levels, critical reading, and study skills. *International Journal of Technology in Teaching and Learning*, 7(2), 174-192.
- Darmuki, A., Andayani, A., Nurkamto, J., & Saddhono, K. (2017). Evaluating Information-processing-based learning cooperative model on speaking skill course. *Journal of Language Teaching and Research*, 8, 44-51.
- Davies, A. (1968). *Language testing symposium*. London: Oxford University.
- Education First. (2017). *English proficiency index*. Retrieved from <https://melazymom.com/2017/11/10/efs-global-ranking/>
- Fondant cakes and cupcakes. (2016, December 16). *Pattayatoday*, 34.
- Franca, F., Rosanne, V., & Lynch, B. (2017). Fostering and Assessing critical listening skills in the speech course. *International Journal of Listening*, 31, 19-32.
- Grant, A., Gottardo, A., & Esther, G. (2012). *Measures of reading comprehension: Do they measure different skills for children learning English as a second language?*. Retrieved from <https://eric.ed.gov/?id=EJ976645>. DOI10.1007/s11145-012-9370-y.
- Hit by Car. (2016, December, 16). *Pattayatoday*, 38.
- Ixoost Esavox Lamborghini. (2016, December, 16). *Pattaya today*, L12.
- Jeongwon, L. (2016). *The role of cocabulary and grammar in different L2 reading comprehension measures*. *English Teaching*, 71, 79-97.
- Lijuan, L., & Sarjit, K. (2014). Textbook reading strategies and Its relationship to reading test performance. *Journal of Language Studies*, 14(3), 1.
- Lo Coco, G. M. (1975). An analysis of spanish and german learners' Error. *Working Papers in Bilingualism*, 7, 29-37.
- Mark, R. (2013). *The English Effect*. Retrieved from www.britishcouncil.org
- Finocchiaro, M., & Brumfit, C. (1983). *The functional-notional approach*. Hongkong: Oxford University.
- Ghani, M., & Karim, S.(2010). Error Analysis of L2 Writing. *Kashmir Journal of Language Research*, 13, 23-54

- Mbali, C., & Douglas, J. (2012). Implementing a speaking test at Grade 6 (Primary school) in South Africa. *Southern African Linguistics and Applied Language Studies*, 30(4), 525-537.
- Miller, G. A. (1963). *Language as communication*. New York: McGraw-Hill Book.
- Regier, N. (2012). *50 Pre-assessment strategies, Focus on student learning -instructional strategies series*. Retrieved from <http://blogs.gssd.ca/csmith/files/2012/08/Book-One.pdf>
- Wang, P. (2015). The effect of dynamic assessment on the listening skills of lower intermediate EFL learners in Chinese technical college: A pilot study. *Journal of Language Teaching and Research*, 6, 1269-1279.
- Hagan, S., Pill, J., & Zhang, Y. (2016). *Extending the scope of speaking assessment criteria in a specific-purpose language test: Operationalizing a health professional perspective*. Melbourne: School of Languages and Linguistics University of Melbourne.
- Wagner, S. (2015). *Importance of pre-assessment*. Retrieved from <http://www.naiku.net/naiku-coach/importance-of-pre-assessment/>
- Shahzad, K., & Naushaba, H. (2014). The process of developing an academic reading test and evaluating its authenticity. *Journal of Language Teaching and Research*, 5, 471-475.
- Shao-Wen, S., & Chung-Hsiang, L. (2012). Teaching listening comprehension skills: A test orientated approach. *Journal of Language Teaching and Research*, 3, 458-465.
- Take a bite out of Bangkok with Amari Watergate. (2016, December 16). *Pattayatoday*, L10.
- Tomlinson, C., Moon, T., & Imbeau, M. B. (2015). *Assessment and student success in a differentiated classroom, ASCD professional learning services*. Retrieved from <http://www.ascd.org/ASCD/pdf/siteASCD/publications/assessment-and-differentiated-whitepaper.pdf>
- Tyagi, B. (2013). Listening: An important skill and its various aspects. *International Journal of Humanities Social Sciences and Education (IJHSSE)*, 12, 1-8.
- Wilkins, D. K. (1963). *Language as communication*. New York: McGraw-Hill.
- Xiaoming, X. (2007). *Evaluating analytic scoring for the TOEFL Academic Speaking Test (TAST) for operational use*. Princeton: Research and Development Division, Educational Testing Service,

- Zhang, A. & Zhang, J. (2014). *Development and validation of the Test Takers' Metacognitive Awareness Reading Questionnaire (TMARQ)*. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/257810249_Development_and_Validation_of_the_Test_Takers'_Metacognitive_Awareness_Reading_Questionnaire_TMARQZuhanaMohdZin DOI 10.1007/s40299-013-0083-z.
- Zin, Z. M., Wong Bee, E, & Rafik-Galea, Z. (2014). Critical reading ability and its relation to L2 proficiency of Malaysian ESL learners. *The Southeast Asian Journal of English Language Studies*, 20(2), 43-54.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

1. Ms. Jenna Berendia อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ดร. ณัฐภัทร พัฒนา อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ดร. สุตราภรณ์ ตันตินิรนาถ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ งานจัดการเรียนการสอน โทร. ๒๓๒๗
 ที่ ศธ ๖๒๑๐/๑๕๑๕ วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๑
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน Ms.Jenna Berendia

ด้วย นางสาวอาภาพรรณ ตียะวงศ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักศึกษาปีที่ ๑ ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียง (ENGLISH ABILITY BASED ON PRE-TEST AMONG 1ST YEAR STUDENTS STUDYING IN A PUBLIC UNIVERSITY IN THE EASTERN REGION OF THAILAND) โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.สุชาติา รัตนวาณิชย์พันธ์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้ (ตั้งเอกสารแนบเค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด) คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ (เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย ๐๘-๖๘๖๘-๖๓๕๓)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญรอด บุญเกิด)
 คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ งานจัดการเรียนการสอน โทร. ๒๓๒๗
 ที่ ศธ ๖๒๑๐/๑๕๑๒ วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๑
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
 เรียน ดร.ณัฐภัทร พัฒนา

ด้วย นางสาวอาภาพรธม ตียะวงศ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักศึกษาปีที่ ๑ ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก (ENGLISH ABILITY BASED ON PRE-TEST AMONG 1ST YEAR STUDENTS STUDYING IN A PUBLIC UNIVERSITY IN THE EASTERN REGION OF THAILAND) โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.สุชาดา รัตนวณิชย์พันธ์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้ (ดังเอกสารแนบเค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด) คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ (เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย ๐๘-๖๘๖๘-๖๓๕๓)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุณยรอด บุญเกิด)
 คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ งานจัดการเรียนการสอน โทร. ๒๓๒๗
 ที่ ศธ ๖๒๑๐/ ๑ ๕๒๗ วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๑
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.สุตราภรณ์ ตันตินิรนาถ

ด้วย นางสาวอาภาพรณ ดิยะวงศ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักศึกษาปีที่ ๑ ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียง (ENGLISH ABILITY BASED ON PRE-TEST AMONG 1ST YEAR STUDENTS STUDYING IN A PUBLIC UNIVERSITY IN THE EASTERN REGION OF THAILAND) โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.สุชาติ รัตนวณิชย์พันธ์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้ (ดังเอกสารแนบ) ค่าครองชีพวิทยานิพนธ์และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด) คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ (เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย ๐๘-๖๘๖๘-๖๓๕๓)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญรอด บุญเกิด)
 คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ภาคผนวก ข
การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

ตารางที่ 20 ค่าความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์ (IOC)

ข้อที่	ค่า IOC	ข้อที่	ค่า IOC	ข้อที่	ค่า IOC	ข้อที่	ค่า IOC	ข้อที่	ค่า IOC
1	0.33	34	1	67	0	100	1	133	0.33
2	1	35	1	68	0.33	101	0.66	134	0.33
3	0.66	36	0.33	69	0	102	0.66	135	0.33
4	1	37	1	70	1	103	0.66	136	0.33
5	0.33	38	1	71	0.33	104	0.66	137	0.33
6	1	39	0.33	72	1	105	0.66	138	0.33
7	1	40	1	73	-0.33	106	0.33	139	0.33
8	0.33	41	1	74	1	107	0.66	140	0.33
9	0.66	42	1	75	0.33	108	0	141	0.33
10	0.33	43	1	76	1	109	0	142	0.33
11	0.66	44	1	77	0.66	110	0.66	143	0.33
12	1	45	1	78	1	111	0.66	144	0
13	0.33	46	1	79	1	112	0.66	145	0.33
14	0.66	47	1	80	0.66	113	0.66	146	0.33
15	0.33	48	0.33	81	0.33	114	0.66	147	0.33
16	-0.33	49	0.33	82	0.66	115	0.66	148	0.33
17	0.66	50	0.33	83	0	116	0	149	0.33
18	0	51	1	84	1	117	0.66	150	0.33
19	0.33	52	0.33	85	0.33	118	0.66	151	0.33
20	0.33	53	0.33	86	0.33	119	0.66	152	0.66
21	1	54	0.33	87	1	120	0.66	153	0.66
22	0.66	55	1	88	0.66	121	-0.33	154	0.66
23	0.33	56	0.33	89	0.66	122	0.66	155	0.66
24	1	57	0.33	90	0.33	123	0.66	156	0.66
25	1	58	0.33	91	0	124	-0.33	157	0.66
26	0.66	59	-0.33	92	1	125	0.66		
27	1	60	1	93	1	126	0.66		
28	0	61	0.33	94	0.66	127	0.33		
29	1	62	1	95	1	128	0.33		
30	0.66	63	0.33	96	0.33	129	0.33		
31	0.66	64	-0.33	97	1	130	0.33		
32	1	65	-0.33	98	0.33	131	0.33		
33	1	66	0.66	99	-0.66	132	0.33		

ภาคผนวก ค
การวิเคราะห์ข้อมูลคะแนน

ตารางที่ 21 คะแนนนักศึกษา กลุ่มนำร่อง คะแนนเต็ม 157 (ทักษะการฟัง 30 คะแนน ทักษะการพูด 30 คะแนน ทักษะการอ่าน 40 คะแนน และทักษะการเขียน 57 คะแนน)

เลขที่	คะแนนที่ได้ เต็ม 157 คะแนน	ทักษะการฟัง 30 คะแนน	ทักษะการพูด 30 คะแนน	ทักษะการอ่าน 40 คะแนน	ทักษะการเขียน 57 คะแนน
1	99	20	26	35	18
2	89	20	21	19	29
3	85	16	23	31	15
4	95	17	23	33	22
5	55	13	17	13	12
6	75	9	20	26	20
7	45	5	12	18	10
8	58	16	10	23	9
9	64	16	13	17	18
10	82	19	20	24	19
11	52	12	13	14	13
12	69	14	19	27	9
13	97	28	23	24	22
14	55	13	14	21	7
15	43	9	7	17	10
16	122	27	29	31	35
17	79	14	23	28	14
18	71	11	17	28	15
19	43	8	10	14	11
20	71	11	18	24	18
21	52	14	14	18	6
22	79	12	21	30	16
23	59	19	15	11	14
24	66	11	21	19	15
25	81	10	18	27	26
26	67	13	22	29	3
27	61	10	21	23	7
28	39	9	12	13	5
29	64	9	19	29	7
30	76	11	25	24	16
คะแนนรวม	2093	416	546	690	441

ตารางที่ 22 คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้านการฟัง
30 ข้อ ของนักศึกษากลุ่มนักร้อง จำนวน 30 คน

ข้อสอบ	คะแนนที่ได้	ข้อสอบ	คะแนนที่ได้	ข้อสอบ	คะแนนที่ได้
ข้อที่ 1	8.00	ข้อที่ 11	13.00	ข้อที่ 21	13.00
ข้อที่ 2	12.00	ข้อที่ 12	27.00	ข้อที่ 22	18.00
ข้อที่ 3	10.00	ข้อที่ 13	23.00	ข้อที่ 23	17.00
ข้อที่ 4	4.00	ข้อที่ 14	18.00	ข้อที่ 24	18.00
ข้อที่ 5	15.00	ข้อที่ 15	22.00	ข้อที่ 25	16.00
ข้อที่ 6	15.00	ข้อที่ 16	26.00	ข้อที่ 26	11.00
ข้อที่ 7	13.00	ข้อที่ 17	9.00	ข้อที่ 27	19.00
ข้อที่ 8	10.00	ข้อที่ 18	13.00	ข้อที่ 28	25.00
ข้อที่ 9	13.00	ข้อที่ 19	5.00	ข้อที่ 29	8.00
ข้อที่ 10	5.00	ข้อที่ 20	3.00	ข้อที่ 30	11.00

ตารางที่ 23 คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้านการพูด
30 ข้อ ของนักศึกษากลุ่มนักร้อง จำนวน 30 คน

ข้อสอบ	คะแนนที่ได้	ข้อสอบ	คะแนนที่ได้	ข้อสอบ	คะแนนที่ได้
ข้อที่ 31	25	ข้อที่ 41	22	ข้อที่ 51	24
ข้อที่ 32	19	ข้อที่ 42	24	ข้อที่ 52	20
ข้อที่ 33	24	ข้อที่ 43	19	ข้อที่ 53	20
ข้อที่ 34	23	ข้อที่ 44	14	ข้อที่ 54	25
ข้อที่ 35	17	ข้อที่ 45	19	ข้อที่ 55	17
ข้อที่ 36	15	ข้อที่ 46	6	ข้อที่ 56	29
ข้อที่ 37	21	ข้อที่ 47	26	ข้อที่ 57	29
ข้อที่ 38	9	ข้อที่ 48	7	ข้อที่ 58	16
ข้อที่ 39	18	ข้อที่ 49	18	ข้อที่ 59	6
ข้อที่ 40	9	ข้อที่ 50	10	ข้อที่ 60	15

ตารางที่ 24 คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้านการอ่าน
40 ข้อ ของนักศึกษากลุ่มนำร่อง จำนวน 30 คน

ข้อสอบ	คะแนน ที่ได้	ข้อสอบ	คะแนน ที่ได้	ข้อสอบ	คะแนน ที่ได้	ข้อสอบ	คะแนน ที่ได้
ข้อที่ 61	8	ข้อที่ 71	16	ข้อที่ 81	16	ข้อที่ 91	0.40
ข้อที่ 62	27	ข้อที่ 72	25	ข้อที่ 82	1	ข้อที่ 92	0.36
ข้อที่ 63	26	ข้อที่ 73	7	ข้อที่ 83	23	ข้อที่ 93	0.40
ข้อที่ 64	26	ข้อที่ 74	22	ข้อที่ 84	12	ข้อที่ 94	0.63
ข้อที่ 65	24	ข้อที่ 75	21	ข้อที่ 85	11	ข้อที่ 95	0.30
ข้อที่ 66	19	ข้อที่ 76	20	ข้อที่ 86	19	ข้อที่ 96	0.73
ข้อที่ 67	11	ข้อที่ 77	17	ข้อที่ 87	18	ข้อที่ 97	0.70
ข้อที่ 68	15	ข้อที่ 78	22	ข้อที่ 88	25	ข้อที่ 98	0.46
ข้อที่ 69	9	ข้อที่ 79	16	ข้อที่ 89	23	ข้อที่ 99	0.60
ข้อที่ 70	23	ข้อที่ 80	11	ข้อที่ 90	18	ข้อที่ 100	0.66

ตารางที่ 25 คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้านการเขียน
57 ข้อ ของนักศึกษาคลุ่มนาร่อง จำนวน 30 คน

ข้อสอบ	คะแนนที่ได้	ข้อสอบ	คะแนนที่ได้	ข้อสอบ	คะแนนที่ได้
ข้อที่ 101	7.00	ข้อที่ 120	6.00	ข้อที่ 139	14.00
ข้อที่ 102	12.00	ข้อที่ 121	18.00	ข้อที่ 140	4.00
ข้อที่ 103	9.00	ข้อที่ 122	15.00	ข้อที่ 141	15.00
ข้อที่ 104	8.00	ข้อที่ 123	7.00	ข้อที่ 142	2.00
ข้อที่ 105	4.00	ข้อที่ 124	8.00	ข้อที่ 143	12.00
ข้อที่ 106	6.00	ข้อที่ 125	12.00	ข้อที่ 144	11.00
ข้อที่ 107	9.00	ข้อที่ 126	9.00	ข้อที่ 145	4.00
ข้อที่ 108	13.00	ข้อที่ 127	11.00	ข้อที่ 146	10.00
ข้อที่ 109	3.00	ข้อที่ 128	9.00	ข้อที่ 147	7.00
ข้อที่ 110	13.00	ข้อที่ 129	6.00	ข้อที่ 148	12.00
ข้อที่ 111	13.00	ข้อที่ 130	7.00	ข้อที่ 149	6.00
ข้อที่ 112	8.00	ข้อที่ 131	6.00	ข้อที่ 150	13.00
ข้อที่ 113	18.00	ข้อที่ 132	9.00	ข้อที่ 151	17.00
ข้อที่ 114	7.00	ข้อที่ 133	7.00	ข้อที่ 152	9.00
ข้อที่ 115	6.00	ข้อที่ 134	3.00	ข้อที่ 153	10.00
ข้อที่ 116	12.00	ข้อที่ 135	7.00	ข้อที่ 154	5.00
ข้อที่ 117	15.00	ข้อที่ 136	3.00	ข้อที่ 155	7.00
ข้อที่ 118	9.00	ข้อที่ 137	16.00	ข้อที่ 156	7.00
ข้อที่ 119	3.00	ข้อที่ 138	2.00	ข้อที่ 157	8.00

ตารางที่ 26 วิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้านการฟัง กลุ่มนักศึกษานำร่อง
จำนวน 30 คน ข้อสอบจำนวน 30 ข้อ

วิเคราะห์คะแนน แบบทดสอบ	จำนวนคน	คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ข้อที่ 1	30	8.00	.27	0.45
ข้อที่ 2	30	12.00	.40	0.50
ข้อที่ 3	30	10.00	.33	0.48
ข้อที่ 4	30	4.00	.13	0.35
ข้อที่ 5	30	15.00	.50	0.51
ข้อที่ 6	30	15.00	.50	0.51
ข้อที่ 7	30	13.00	.43	0.50
ข้อที่ 8	30	10.00	.33	0.48
ข้อที่ 9	30	13.00	.43	0.50
ข้อที่ 10	30	5.00	.17	0.38
ข้อที่ 11	30	13.00	.43	0.50
ข้อที่ 12	30	27.00	.90	0.31
ข้อที่ 13	30	23.00	.77	0.43
ข้อที่ 14	30	18.00	.60	0.50
ข้อที่ 15	30	22.00	.73	0.45
ข้อที่ 16	30	26.00	.87	0.35
ข้อที่ 17	30	9.00	.30	0.47
ข้อที่ 18	30	13.00	.43	0.50
ข้อที่ 19	30	5.00	.17	0.38
ข้อที่ 20	30	3.00	.10	0.31
ข้อที่ 21	30	13.00	.43	0.50
ข้อที่ 22	30	18.00	.60	0.50
ข้อที่ 23	30	17.00	.57	0.50
ข้อที่ 24	30	18.00	.60	0.50
ข้อที่ 25	30	16.00	.53	0.51
ข้อที่ 26	30	11.00	.37	0.49
ข้อที่ 27	30	19.00	.63	0.49
ข้อที่ 28	30	25.00	.83	0.38
ข้อที่ 29	30	8.00	.27	0.45
ข้อที่ 30	30	11.00	.37	0.49

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อสอบทั้งหมดด้านการฟัง
ของกลุ่มนักร้อง

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
1	.27	ใช้ได้	.27	ใช้ได้	ใช้ได้
2	.40	ใช้ได้	.40	ใช้ได้	ใช้ได้
3	.33	ใช้ได้	.33	ใช้ได้	ใช้ได้
4	.13	ตัดทิ้ง	.13	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
5	.50	ใช้ได้	.50	ใช้ได้	ใช้ได้
6	.50	ใช้ได้	.50	ใช้ได้	ใช้ได้
7	.43	ใช้ได้	.43	ใช้ได้	ใช้ได้
8	.33	ใช้ได้	.33	ใช้ได้	ใช้ได้
9	.43	ใช้ได้	.43	ใช้ได้	ใช้ได้
10	.17	ตัดทิ้ง	.17	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
11	.43	ใช้ได้	.43	ใช้ได้	ใช้ได้
12	.90	ตัดทิ้ง	.90	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
13	.77	ใช้ได้	.77	ใช้ได้	ใช้ได้
14	.60	ใช้ได้	.60	ใช้ได้	ใช้ได้
15	.73	ใช้ได้	.73	ใช้ได้	ใช้ได้
16	.87	ตัดทิ้ง	.87	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
17	.30	ใช้ได้	.30	ใช้ได้	ใช้ได้
18	.43	ใช้ได้	.43	ใช้ได้	ใช้ได้
19	.17	ตัดทิ้ง	.17	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
20	.10	ตัดทิ้ง	.10	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
21	.43	ใช้ได้	.43	ใช้ได้	ใช้ได้
22	.60	ใช้ได้	.60	ใช้ได้	ใช้ได้
23	.57	ใช้ได้	.57	ใช้ได้	ใช้ได้
24	.60	ใช้ได้	.60	ใช้ได้	ใช้ได้
25	.53	ใช้ได้	.53	ใช้ได้	ใช้ได้
26	.37	ใช้ได้	.37	ใช้ได้	ใช้ได้
27	.63	ใช้ได้	.63	ใช้ได้	ใช้ได้
28	.83	ใช้ได้	.83	ใช้ได้	ใช้ได้
29	.27	ใช้ได้	.27	ใช้ได้	ใช้ได้
30	.37	ใช้ได้	.37	ใช้ได้	ใช้ได้

ตารางที่ 28 วิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้านการพูด กลุ่มนักเรียนนำร่อง
จำนวน 30 คน ข้อสอบจำนวน 30 ข้อ

วิเคราะห์คะแนน แบบทดสอบ	จำนวนคน	คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ข้อที่ 31	30	25	.8333	.37905
ข้อที่ 32	30	19	.6333	.49013
ข้อที่ 33	30	24	.8000	.40684
ข้อที่ 34	30	23	.7667	.43018
ข้อที่ 35	30	17	.5667	.50401
ข้อที่ 36	30	15	.5000	.50855
ข้อที่ 37	30	21	.7000	.46609
ข้อที่ 38	30	9	.3000	.46609
ข้อที่ 39	30	18	.6000	.49827
ข้อที่ 40	30	9	.3000	.46609
ข้อที่ 41	30	22	.7333	.44978
ข้อที่ 42	30	24	.8000	.40684
ข้อที่ 43	30	19	.6333	.49013
ข้อที่ 44	30	14	.4667	.50742
ข้อที่ 45	30	19	.6333	.49013
ข้อที่ 46	30	6	.2000	.40684
ข้อที่ 47	30	26	.8667	.34575
ข้อที่ 48	30	7	.2333	.43018
ข้อที่ 49	30	18	.6000	.49827
ข้อที่ 50	30	10	.3333	.47946
ข้อที่ 51	30	24	.8000	.40684
ข้อที่ 52	30	20	.6667	.47946
ข้อที่ 53	30	20	.6667	.47946
ข้อที่ 54	30	25	.8333	.37905
ข้อที่ 55	30	17	.5667	.50401
ข้อที่ 56	30	29	.9667	.18257
ข้อที่ 57	30	29	.9667	.18257
ข้อที่ 58	30	16	.5333	.50742
ข้อที่ 59	30	6	.2000	.40684
ข้อที่ 60	30	15	.5000	.50855

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อสอบทั้งหมดด้านการพูด
ของกลุ่มนักร้อง

ข้อที่	ค่าความยาก ง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
31	0.83	ตัดทิ้ง	.50	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
32	0.63	ใช้ได้	.50	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.80	ใช้ได้	.45	ใช้ได้	ใช้ได้
34	0.76	ใช้ได้	.25	ใช้ได้	ใช้ได้
35	0.56	ใช้ได้	.55	ใช้ได้	ใช้ได้
36	0.50	ใช้ได้	.60	ใช้ได้	ใช้ได้
37	0.70	ใช้ได้	.30	ใช้ได้	ใช้ได้
38	0.30	ใช้ได้	.00	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
39	0.60	ใช้ได้	.30	ใช้ได้	ใช้ได้
40	0.30	ใช้ได้	.00	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
41	0.73	ใช้ได้	.80	ใช้ได้	ใช้ได้
42	0.80	ใช้ได้	.45	ใช้ได้	ใช้ได้
43	0.63	ใช้ได้	.05	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
44	0.46	ใช้ได้	.70	ใช้ได้	ใช้ได้
45	0.63	ใช้ได้	.35	ใช้ได้	ใช้ได้
46	0.20	ตัดทิ้ง	.00	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
47	0.86	ตัดทิ้ง	.40	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
48	0.23	ใช้ได้	-.25	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
49	0.60	ใช้ได้	.45	ใช้ได้	ใช้ได้
50	0.33	ใช้ได้	.20	ใช้ได้	ใช้ได้
51	0.80	ใช้ได้	.45	ใช้ได้	ใช้ได้
52	0.66	ใช้ได้	.25	ใช้ได้	ใช้ได้
53	0.66	ใช้ได้	.70	ใช้ได้	ใช้ได้
54	0.83	ตัดทิ้ง	.35	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
55	0.56	ใช้ได้	.40	ใช้ได้	ใช้ได้
56	0.96	ตัดทิ้ง	.10	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
57	0.96	ตัดทิ้ง	.10	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
58	0.53	ใช้ได้	.05	ใช้ได้	ใช้ได้
59	0.20	ใช้ได้	.00	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
60	0.50	ใช้ได้	.30	ใช้ได้	ใช้ได้

ตารางที่ 30 วิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้านการอ่าน กลุ่มนักเรียนาร่อง
จำนวน 30 คน ข้อสอบจำนวน 40 ข้อ

วิเคราะห์คะแนน แบบทดสอบ	จำนวนคน	คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ข้อที่ 61	30	8	.2667	.30513
ข้อที่ 62	30	27	.9000	.44978
ข้อที่ 63	30	26	.8667	.34575
ข้อที่ 64	30	26	.8667	.34575
ข้อที่ 65	30	24	.8000	.40684
ข้อที่ 66	30	19	.6333	.49013
ข้อที่ 67	30	11	.3667	.49013
ข้อที่ 68	30	15	.5000	.50855
ข้อที่ 69	30	9	.3000	.46609
ข้อที่ 70	30	23	.7667	.43018
ข้อที่ 71	30	20	.6667	.47946
ข้อที่ 72	30	17	.5667	.50401
ข้อที่ 73	30	22	.7333	.44978
ข้อที่ 74	30	16	.5333	.50742
ข้อที่ 75	30	11	.3667	.49013
ข้อที่ 76	30	16	.5333	.50742
ข้อที่ 77	30	25	.8333	.37905
ข้อที่ 78	30	7	.2333	.43018
ข้อที่ 79	30	22	.7333	.44978
ข้อที่ 80	30	21	.7000	.46609
ข้อที่ 81	30	16	.5333	.50742
ข้อที่ 82	30	1	.0333	.18257
ข้อที่ 83	30	23	.7667	.43018
ข้อที่ 84	30	12	.4000	.49827
ข้อที่ 85	30	11	.3667	.49013
ข้อที่ 86	30	19	.6333	.49013
ข้อที่ 87	30	18	.6000	.49827
ข้อที่ 88	30	25	.8333	.37905
ข้อที่ 89	30	23	.7667	.43018

ตารางที่ 30 (ต่อ)

วิเคราะห์คะแนน แบบทดสอบ	จำนวนคน	คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ข้อที่ 90	30	18	.6000	.49827
ข้อที่ 91	30	12	.4000	.49827
ข้อที่ 92	30	11	.3667	.49013
ข้อที่ 93	30	12	.4000	.49827
ข้อที่ 94	30	19	.6333	.49013
ข้อที่ 95	30	9	.3000	.46609
ข้อที่ 96	30	22	.7333	.44978
ข้อที่ 97	30	21	.7000	.46609
ข้อที่ 98	30	14	.4667	.50742
ข้อที่ 99	30	18	.6000	.49827
ข้อที่ 100	30	20	.6667	.47946

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อสอบทั้งหมดด้านการอ่าน
ของกลุ่มนักร้อง

ข้อที่	ค่าความยาก ง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
61	0.26	ใช้ได้	.00	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
62	0.90	ตัดทิ้ง	.20	ใช้ได้	ใช้ได้
63	0.86	ตัดทิ้ง	.27	ใช้ได้	ใช้ได้
64	0.86	ตัดทิ้ง	.27	ใช้ได้	ใช้ได้
65	0.80	ใช้ได้	.40	ใช้ได้	ใช้ได้
66	0.63	ใช้ได้	.33	ใช้ได้	ใช้ได้
67	0.36	ใช้ได้	.33	ใช้ได้	ใช้ได้
68	0.50	ใช้ได้	-.07	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
69	0.30	ใช้ได้	.20	ใช้ได้	ใช้ได้
70	0.76	ใช้ได้	.33	ใช้ได้	ใช้ได้
71	0.66	ใช้ได้	.40	ใช้ได้	ใช้ได้
72	0.56	ใช้ได้	.60	ใช้ได้	ใช้ได้
73	0.73	ใช้ได้	.53	ใช้ได้	ใช้ได้

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก ง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
74	0.53	ใช้ได้	.67	ใช้ได้	ใช้ได้
75	0.36	ใช้ได้	.20	ใช้ได้	ใช้ได้
76	0.53	ใช้ได้	.40	ใช้ได้	ใช้ได้
77	0.83	ตัดทิ้ง	.20	ใช้ได้	ใช้ได้
78	0.23	ใช้ได้	-.07	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
79	0.73	ใช้ได้	.53	ใช้ได้	ใช้ได้
80	0.70	ใช้ได้	.07	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
81	0.53	ใช้ได้	.27	ใช้ได้	ใช้ได้
82	0.03	ตัดทิ้ง	.07	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
83	0.76	ใช้ได้	.33	ใช้ได้	ใช้ได้
84	0.40	ใช้ได้	.13	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
85	0.36	ใช้ได้	.33	ใช้ได้	ใช้ได้
86	0.63	ใช้ได้	.07	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
87	0.60	ใช้ได้	.13	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
88	0.83	ตัดทิ้ง	.07	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
89	0.76	ใช้ได้	.07	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
90	0.60	ใช้ได้	-.13	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
91	0.40	ใช้ได้	.53	ใช้ได้	ใช้ได้
92	0.36	ใช้ได้	.20	ใช้ได้	ใช้ได้
93	0.40	ใช้ได้	.40	ใช้ได้	ใช้ได้
94	0.63	ใช้ได้	.20	ใช้ได้	ใช้ได้
95	0.30	ใช้ได้	.20	ใช้ได้	ใช้ได้
96	0.73	ใช้ได้	.40	ใช้ได้	ใช้ได้
97	0.70	ใช้ได้	.33	ใช้ได้	ใช้ได้
98	0.46	ใช้ได้	.53	ใช้ได้	ใช้ได้
99	0.60	ใช้ได้	.27	ใช้ได้	ใช้ได้
100	0.66	ใช้ได้	.60	ใช้ได้	ใช้ได้

ตารางที่ 32 วิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้านการเขียน กลุ่มนักศึกษานำร่อง
จำนวน 30 คน ข้อสอบจำนวน 57 ข้อ

วิเคราะห์คะแนน แบบทดสอบ	จำนวนคน	คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ข้อที่ 101	30	7.00	.2333	.43018
ข้อที่ 102	30	12.00	.4000	.49827
ข้อที่ 103	30	9.00	.3000	.46609
ข้อที่ 104	30	8.00	.2667	.44978
ข้อที่ 105	30	4.00	.1333	.34575
ข้อที่ 106	30	6.00	.2000	.40684
ข้อที่ 107	30	9.00	.3000	.46609
ข้อที่ 108	30	13.00	.4333	.50401
ข้อที่ 109	30	3.00	.1000	.30513
ข้อที่ 110	30	13.00	.4333	.50401
ข้อที่ 111	30	13.00	.4333	.50401
ข้อที่ 112	30	8.00	.2667	.44978
ข้อที่ 113	30	18.00	.6000	.49827
ข้อที่ 114	30	7.00	.2333	.43018
ข้อที่ 115	30	6.00	.2000	.40684
ข้อที่ 116	30	12.00	.4000	.49827
ข้อที่ 117	30	15.00	.5000	.50855
ข้อที่ 118	30	9.00	.3000	.46609
ข้อที่ 119	30	3.00	.1000	.30513
ข้อที่ 120	30	6.00	.2000	.40684
ข้อที่ 121	30	18.00	.6000	.49827
ข้อที่ 122	30	15.00	.5000	.50855
ข้อที่ 123	30	7.00	.2333	.43018
ข้อที่ 124	30	8.00	.2667	.44978
ข้อที่ 125	30	12.00	.4000	.49827
ข้อที่ 126	30	9.00	.3000	.43018
ข้อที่ 127	30	11.00	.3667	.49013

ตารางที่ 32 (ต่อ)

วิเคราะห์คะแนน แบบทดสอบ	จำนวนคน	คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ข้อที่ 128	30	9.00	.3000	.46609
ข้อที่ 129	30	6.00	.2000	.40684
ข้อที่ 130	30	7.00	.2333	.46609
ข้อที่ 131	30	6.00	.2000	.40684
ข้อที่ 132	30	9.00	.3000	.46609
ข้อที่ 133	30	7.00	.2333	.43018
ข้อที่ 134	30	3.00	.1000	.30513
ข้อที่ 135	30	7.00	.2333	.43018
ข้อที่ 136	30	3.00	.1000	.30513
ข้อที่ 137	30	16.00	.5333	.50742
ข้อที่ 138	30	2.00	.0667	.25371
ข้อที่ 139	30	14.00	.4667	.50742
ข้อที่ 140	30	4.00	.1333	.34575
ข้อที่ 141	30	15.00	.5000	.50855
ข้อที่ 142	30	2.00	.0667	.25371
ข้อที่ 143	30	12.00	.4000	.49827
ข้อที่ 144	30	11.00	.3667	.49013
ข้อที่ 145	30	4.00	.1333	.34575
ข้อที่ 146	30	10.00	.3333	.47946
ข้อที่ 147	30	7.00	.2333	.43018
ข้อที่ 148	30	12.00	.4000	.49827
ข้อที่ 149	30	6.00	.2000	.40684
ข้อที่ 150	30	13.00	.4333	.50401
ข้อที่ 151	30	17.00	.5667	.50401
ข้อที่ 152	30	9.00	.3000	.46609
ข้อที่ 153	30	10.00	.3333	.47946

ตารางที่ 32 (ต่อ)

วิเคราะห์คะแนน แบบทดสอบ	จำนวนคน	คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ข้อที่ 154	30	5.00	.1667	.37905
ข้อที่ 155	30	7.00	.2333	.43018
ข้อที่ 156	30	7.00	.2333	.43018
ข้อที่ 157	30	8.00	.2667	.44978

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อสอบทั้งหมดด้านการเขียน
ของกลุ่มนาร่อง

ข้อที่	ค่าความยาก ง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
101	.23	ใช้ได้	.13	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
102	.40	ใช้ได้	.20	ใช้ได้	ใช้ได้
103	.30	ใช้ได้	.13	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
104	.26	ใช้ได้	.13	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
105	.13	ตัดทิ้ง	.00	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
106	.20	ใช้ได้	.20	ใช้ได้	ใช้ได้
107	.30	ใช้ได้	.53	ใช้ได้	ใช้ได้
108	.43	ใช้ได้	.47	ใช้ได้	ใช้ได้
109	.10	ตัดทิ้ง	.33	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
110	.43	ใช้ได้	.07	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
111	.43	ใช้ได้	.20	ใช้ได้	ใช้ได้
112	.26	ใช้ได้	.07	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
113	.60	ใช้ได้	.07	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
114	.23	ใช้ได้	.13	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
115	.20	ใช้ได้	.07	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
116	.40	ใช้ได้	.47	ใช้ได้	ใช้ได้

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก ง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
117	.50	ใช้ได้	.33	ใช้ได้	ใช้ได้
118	.30	ใช้ได้	.40	ใช้ได้	ใช้ได้
119	.10	ตัดทิ้ง	.07	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
120	.20	ใช้ได้	.33	ใช้ได้	ใช้ได้
121	.60	ใช้ได้	.00	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
122	.50	ใช้ได้	.20	ใช้ได้	ใช้ได้
123	.23	ใช้ได้	.33	ใช้ได้	ใช้ได้
124	.26	ใช้ได้	.47	ใช้ได้	ใช้ได้
125	.40	ใช้ได้	.33	ใช้ได้	ใช้ได้
126	.30	ใช้ได้	-.07	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
127	.36	ใช้ได้	.20	ใช้ได้	ใช้ได้
128	.30	ใช้ได้	.00	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
129	.20	ใช้ได้	.07	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
130	.23	ใช้ได้	.27	ใช้ได้	ใช้ได้
131	.20	ใช้ได้	.13	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
132	.30	ใช้ได้	.40	ใช้ได้	ใช้ได้
133	.23	ใช้ได้	.27	ใช้ได้	ใช้ได้
134	.10	ตัดทิ้ง	.20	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
135	.23	ใช้ได้	.40	ใช้ได้	ใช้ได้
136	.10	ตัดทิ้ง	.33	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
137	.53	ใช้ได้	-.07	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
138	.06	ตัดทิ้ง	.07	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
139	.46	ใช้ได้	.20	ใช้ได้	ใช้ได้
140	.13	ตัดทิ้ง	.07	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
141	.50	ใช้ได้	.33	ใช้ได้	ใช้ได้
142	.06	ตัดทิ้ง	.07	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก ง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
144	.36	ใช้ได้	.20	ใช้ได้	ใช้ได้
145	.13	ตัดทิ้ง	.00	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
146	.33	ใช้ได้	.00	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
147	.23	ใช้ได้	.33	ใช้ได้	ใช้ได้
148	.40	ใช้ได้	-.07	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
149	.20	ใช้ได้	.13	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
150	.43	ใช้ได้	.33	ใช้ได้	ใช้ได้
151	.56	ใช้ได้	.13	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
152	.30	ใช้ได้	.20	ใช้ได้	ใช้ได้
153	.33	ใช้ได้	-.07	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
154	.16	ตัดทิ้ง	-.07	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
155	.23	ใช้ได้	.20	ใช้ได้	ใช้ได้
156	.23	ใช้ได้	.13	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
157	.26	ใช้ได้	.13	ตัดทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง